(MR. SPEAKER)

it is not possible to make any adjustment as suggested by the hon. Members. There is a very tight schedule. There are many holidays. The demands have to be voted by the 28th of March. The last two or three days of March are also holidays. If members insist on postponement like this, probably there would be much inconvenience, not only to this House but to the Government and all parties concerned. Therefore, I am sorry I cannot accept that suggestion now. Hon'ble Members who are prepared to make their observations on the Budget, may go ahead. The general discussion on the Budget, will go on for five days. Such of the Members who feel that they cannot do justice to the matter here and now, can take their turn a little later and offer their remarks. Therefore, I am sorry, that though I have much sympathy with the views expressed by members I cannot accept the point of order, and the debate may therefore proceed. The Hon. Leader of the Opposition Sri S. Sivappa may begin his speech.

Budget Estimates for 1969-70

Gener l Discussion

†ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, 1969-70ನೇ ಸಾಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಆಯ ವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತ, ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಾರಿಯ ಬಜೆಟ್ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದಾಯ ಮತ್ತು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚು ಎರಡನ್ನೂ ಹೊಂದಿರತಕ್ಕ ಬಜೆಟ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಅವರು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತ ಪಟ್ಟಿರುವ ಪೇಚಾಟವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಹೀಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಆಸ್ತಿವಂತನಾದ ತಂದೆಗೆ ಷೋಕಿ ಮಾಡುವ ಮಗ ಹುಟ್ಟಿ ಆ ತಂದೆಯ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಈಡು ಮಾಡಿ, ಭೋಗ್ಯ ಮಾಡಿ ಷೋಕಿ ಮಾಡಿ, ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಆಸ್ತಿಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಆದಾಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಸಾಕಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ತನಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಅವನನ್ನು ಓದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲದೆ ಪೇಚಾಡತಕ್ಕ ಯಾವ ಆಸ್ತಿವಂತನ ಮಗನಿದ್ದಾನೆಯೋ ಅವನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಹೋಲಿಸಬಹುದು. ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದಾಯವಾದ 213 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತುಂಬತಕ್ಕ ಜನ ನಿಮ್ಮ ಕೈಗೆ 213 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಜನತೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಏನೇನು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೀವು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತ ಹೋದರೆ ಬಹಳ ನಿರಾಶಾದಾಯಕವಾಗಿದೆ.

ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದ ಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಮಧ್ಯಂತರ ಚುನಾವಣೆಗಳ ವಿಷಯ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚ ಈ ದೇಶದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ''ಆಯಾರಾಮ್ ಗಯಾ ರಾಮ'', ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಆಯಾ ಗಯಾ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಹೋದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹೊಸಬರು ಬಂದರು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಮಧ್ಯಂತರ ಚುನಾವಣೆ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದಿಂದ ಈ ದೇಶವನ್ನು ಆಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೂ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಹೆಗಲನ್ನೇ ಅವರು ತಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ಮೀಸೆಯ ಮೇಲೆ ತಾವೇ ಕೈಹಾಕಿಕೊಂಡು ಇಷ್ಟು ದಿವಸ ತಮ್ಮ ಪೌರುಷವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವರು ಈಪೂರ್ತು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡುವ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡು ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಇದ್ದವರಿಗೆ ಸಿಡಿಲು ಬಡಿದಂತಾಗಿದೆ. ಈಗಲಾದರೂ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳೂ ಸೇರಿ ದೇಶದ ಅಭ್ಯುದಯಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿಯಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನಿಮಗೆ

ಗೋಚರವಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಪೌರುಷಕ್ಕೆ ಜನ ತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿಲ್ಲ. 22 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಆಡಳಿತ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಮಣೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೇಕು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು, ಅದು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮಧ್ಯಂತರ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಬಹುಮತವನ್ನು ಪಡೆದಿರತಕ್ಕ ಯಾವುದೇ ಪಕ್ಷ ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಾರದೆ ಇರತಕ್ಕದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ವಿಷಾದಕರವಾದ ವಿಚಾರ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಲಾದರೂ ಕೂಡ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳ ಪಕ್ಷಗಳು, ಸಮಾಜವಾದ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಹಿತ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ, ಈ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳ ಪಕ್ಷಗಳು 'ಲೈಕ್ ಮೈಂಡೆಡ ಪಾರ್ಟೀಸ್' ಸೇರಿ ಪೋಲರೈಸೇಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. 10—12 ಪಕ್ಷಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಭದ್ರವಾದ ಪ್ರಭಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತೇವೆನ್ನುವುದು ಕಷ್ಟ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ ಮುಖಂಡರೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳೂ ಕಲೆತು ಒಂದೇ ತರಹ, ಯೋಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ, ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗತಕ್ಕ ಪಕ್ಷಗಳು ಒಂದು ಕಡೆ ಸೇರಿ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾದ ತಳಹದಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಅದರಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಪುಸ್ತಕಗಳ ರಾಶಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುತ್ತ ಹೋದರೆ ನಾವು ಎಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ 213 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯ 226 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚನ್ನು ತೋರಿಸತಕ್ಕ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಕೌಂಟಿನಲ್ಲಿ 13.22 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖೋತಾ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮಾಡಿರುವ ಭಾಷಣವನ್ನು ನಾವು ಓದುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಖೋತ ಕೇವಲ 13 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಅಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಖೋತ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು ಒಟ್ಟು 33 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖೋತ ಇರುವ ಬಜೆಟ್ಟನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬಜೆಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಓಪನಿಂಗ್ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ 1.65 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದದ್ದು 'ಕ್ಲೋಸಿಂಗ್ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್'—29.93 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಎಂದರೆ ಓವರ್ ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಅಥವಾ ಅಡ್‌ಹಾಕ್ ಲೋನ್ ಇಲ್ಲದೆ ಇದನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಈಹೊತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಹಣಕಾಸಿನ ಭದ್ರತೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅಸೆಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ಲಯಬಿಲಿಟೀಸ್ ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ, ಸಾಲ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಳೆದಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಭದ್ರತೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಕುಂಠಿತವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಲದ ಹೊರೆ ವಿಷ ಏರಿದ ಹಾಗೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ಗಗನಕ್ಕೆ ಏರುತ್ತ ಹೋಗಿದೆ. ಸಾಲದ ಹೊರೆಯನ್ನು ನಾವು ನೋಡುವುದಾದರೆ 1970ನೆ ಇಸವಿಯ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 552 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಸಾಲ ಏರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಸಾಲ, ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ ಎತ್ತಿರುವ ಸಾಲ, ಇನ್‌ಷೂರೆನ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿಯಿಂದ ತೆಗೆದಿರುವ ಸಾಲ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಾಲಗಳಿವೆ. 1968ರಲ್ಲಿ 473 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲವಿತ್ತು, 70ನೆಯ ಮಾರ್ಚಿಗೆ ಅದು 552 ಕೋಟಿಗೆ ಏರಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅಸೆಟ್ಸ್ ಇರುವುದು ಸರಕಾರದ ಲೆಕ್ಕದ ಪ್ರಕಾರ 68ರಲ್ಲಿ 566 ಕೋಟಿ, 70ನೇ ಇಸವಿಗೆ ಅದು 646 ಕೋಟಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಯಾವುದು ಎಂದರೆ ಸರಕಾರದವರು ಮಾಡಿರುವ ರಸ್ತೆಗಳು, ಕಟ್ಟಿರುವ ಕಟ್ಟಡಗಳು, ಇರಿಗೇಷನ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳು, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಯೋಜನೆಗಳು, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳು ಮುಂತಾದುವು. ಇವನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಿದರೆ ಎಂಥ ಅಸೆಟ್ಸ್ ಇವೆಯೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ತಪಶೀಲು ನೋಡಿದರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ 68ರಲ್ಲಿ 49 ಕೋಟಿಯನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ 70ಕ್ಕೆ 83 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಬಿಲ್ಡಪ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇರಿಗೇಷನ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಆಸ್ತಿ 70ನೆಯ ಮಾರ್ಚಿಗೆ 186 ಕೋಟಿಯಾಗುವುದು. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದು 106 ಕೋಟಿ, ಅಡ್ವಾನ್ಸು ಮತ್ತು ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು, ಸರಕಾರ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು, ಕೋಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ, ಮಂಡ್ಯ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ, ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಮಿಲ್

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಬೇಕು. ಈಗ 168 ಕೋಟಿ ಲೋನ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಅಡ್ವಾನ್ಸಸ್ ಇವೆ. ರೋಡ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್, ಓರ್ ಕ್ವಾರಿ ಮಾಡುವ ರಸ್ತೆ, ಸಿಮೆಂಟ್ ಹಾಕಿಲ್ಲದ ಮತ್ತು ಬೀಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಇವೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ 92 ಕೋಟಿ ಇದೆ. ಇಷ್ಟು ಅಸೆಟ್ಸ್ ಬಿಲ್ಡಪ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಆಸ್ತಿಯೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ 646 ಕೋಟಿಯಾಗುವುದು. ಇಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಾಲ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಆಸ್ತಿಯಿಂದ ಲಾಭ ಬರುತ್ತಿದೆಯೇ? ಇಂದು ಸಾಲ ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಬಡ್ಡಿ ಸುಮಾರು 25 ಕೋಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವರ್ಷ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಲೋನ್, ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಸಾಲ, ಮುಂತಾದ್ದಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 52 ಕೋಟಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡುವುದು 24 ಕೋಟಿ 50 ಲಕ್ಷ. ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಸುಮಾರು 78 ಕೋಟಿಯನ್ನು ಸಾಲ ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಜನರು ಕೊಟ್ಟ ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇಂದು ಮಾಡಿರುವ ಆಸ್ತಿ ಎಂಥ ಆಸ್ತಿ? ಅವರ ಆಸ್ತಿ ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳಿಗೆ ಸುಮಾರು 650 ಕೋಟಿಯಾಗಬಹುದು, ಎಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿರುವುದೆಷ್ಟು, ಅವರು ಎಷ್ಟು ಹಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟು ಬಂಗಲೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟು ಕಾರನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿ ಆಸ್ತಿ ಇಷ್ಟು ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದರೆ ಆಸ್ತಿಯ ಚಿತ್ರ ಎಷ್ಟು ಮೋಟಕಾಗುತ್ತದೆ? ಶರಾವತಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಮಾರಿದರೆ 100 ಕೋಟಿ ಬರುತ್ತದೆ, ವಿಧಾನಸೌಧ ಮಾರಿದರೆ 2 ಕೋಟಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರು ಹೇಳಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಮಾಧಾನ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾರುವುದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತಿದೆ, ಇದನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬಹಳವಾಗಿ ಸಾಲಮಾಡಿ ಜನರಮೇಲೆ ಹೇರಿರುವುದನ್ನು ತೀರಿಸಲು ಸಾಲ ತೀರ್ವೆಗೆ ಮತ್ತು ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡಲು ಸುಮಾರು 70—80 ಕೋಟಿ ಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಯಾವ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಹಣವಿಲ್ಲ, ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು, ಸಾಲ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಒಂದೇ ರಾಗ, ಇಂದು ಇಂಥ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಇನ್ನು ಇರುವ ಆಸ್ತಿ ಸಿಂಕಿಂಗ್ ಫಂಡು ಅದನ್ನಾದರೂ ಬೆಳೆಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದು 1968ರಲ್ಲಿ 9 ಕೋಟಿ 81 ಲಕ್ಷ ಇತ್ತು, 1970ಕ್ಕೆ 6 ಕೋಟಿ 80 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತದೆ. ಕ್ಯಾಷ್ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟೀಸ್ ಇತ್ತು, ಸುಮಾರು 18 ಕೋಟಿ ಇದ್ದ ಅದನ್ನು ಮಾರಿದ್ದಾರೆ ಇಂದು ಅದೆಷ್ಟಿದೆ ಎಂದರೆ ಸೊನ್ನೆ. ಈಗ ಆ ಪೈಕಿ 15 ಲಕ್ಷವಾದರೂ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ. ಕೇಳಿದರೆ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ವಿಕಿರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂದು ಕಟ್ಟಡಗಳು, ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಮುಂತಾದ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಮಾತ್ರವಿದೆ. ತೆರಿಗೆ ಹೊರೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ಏರುತ್ತಿದೆ, ವಿಷವೇರಿದಂತೆ ಅದು ಏರುತ್ತಿದೆ. ಖಜಾನೆಗೆ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಮತ್ತು ಇಂಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸುಗಳ ಮೂಲಕ ಹಣ ಬರುತ್ತಿದೆ. 1963–64ರಲ್ಲಿ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ 19 ಕೋಟಿ, ಇಂಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ 35 ಕೋಟಿ, ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ 54 ಕೋಟಿ ಇತ್ತು. 1969–70ಕ್ಕೆ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ 19 ಕೋಟಿಯಿಂದ 24 ಕೋಟಿಗೆ ಏರುತ್ತದೆ, ಇಂಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ 34 ಕೋಟಿಯಿಂದ 83 ಕೋಟಿಗೆ ಏರುವುದು. ಒಟ್ಟು 107 ಕೋಟಿ ತೆರಿಗೆ ಹೊರೆ ಜನರಮೇಲಿದೆ. ಕೇವಲ 3—4 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ತೆರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜನರಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಿದೆ. ಸುಮಾರು 132 ಕೋಟಿ ತೆರಿಗೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಜನರಿಂದ ಬರುವುದು. ಇಷ್ಟು ಹಣ ಜನರು ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ಅದು ಯಾವ ರೀತಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹಣಕಾಸನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುವ ರೀತಿನೀತಿ ನೋಡಿದರೆ ದುಂದು ಖರ್ಚಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಸಂತೋಷ. ನಾನು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಜನರಲ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 3 ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಇಂದು ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ 14—15 ಲಕ್ಷ 3 ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಖರ್ಚಿತ್ತು, ಇಂದು ಅದು 25 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಏರಿದೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕಷ್ಟವಿದೆ, ಅವರ ಸ್ಥಾನ ಭದ್ರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಕೊಡಬೇಕು, ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು, ಹಣ ಕೊಡಬೇಕು, ಅವರನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

4–00 P.M.

ಎಷ್ಟೇ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೂ 216 ಜನ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಮೆಂಬರುಗಳು, ಸುಮಾರು 60–70 ಜನ ಎಲ್.ಸಿ. ಮೆಂಬರುಗಳು ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಭಾಪತಿಗಳು ಎಲ್ಲರ ಖರ್ಚು ಸೇರಿಸಿದರೂ ಕೂಡ 17–18 ಲಕ್ಷ

ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ. 300 ಜನಗಳಿಗೆ ಆಗತಕ್ಕ ಖರ್ಚಿಗೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಎಂದರೆ ಎಂತಹ ಒಂದು ಎಕಾನಮಿ ಮೆಷರು ? ನಿಮಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರದಲ್ಲೇ ಇಷ್ಟೊಂದು ತಲೆಕೆಳಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಬೌಂಡರಿ ಕನ್‌ಸಲ್ಟೇಟೀವ್ ಕಮಿಟಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಒಬ್ಬ ಕಮಿಷನರು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಆಫೀಸು, ಒಂದು ಕಾರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಏಕೆ, ಎಷ್ಟೋವರ್ಷ ಆಯಿತು ಈ ಕಮಿಷನ್ ತನ್ನ ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು. ಮಹಾಜನ್ ಕಮಿಷನ್‌ಗಿಂತ ಮುಂಚೆಯೇ ಅದನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದಿರಿ ಇನ್ನೂ ಕೂಡ ಏಕೆ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ ? ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಕೆಲಸ ಇದೆ ? ಯಾರೋ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದವರು ಒಬ್ಬರು ಇದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಬೇಕು, ಅವರಿಗೆ ಅಲೋಯನ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕು, ಅವರಿಗೆ ಆಫೀಸು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗಬೇಕು ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಒಂದು ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಈ ದೇಶದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಹದಗೆಟ್ಟಿರುವಾಗ ಇವತ್ತು ನೀವು ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಕೋ ಆರ್ಡಿನೇಟೆಡ್ ಎಫರ್ಟ್ಸ್ ಇರಬೇಕು. ಪೋಲೀಸ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಮುಖ್ಯವಾದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಖಾತೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೀರಿ, ಈವೊತ್ತು ಪೋಲೀಸ್ ಖಾತೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗಂತೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸಭಾಪತಿಯವರೇ ನನಗೆ ದಿನಬೆಳಗಾದರೆ 1-2-3-4 ಕಾಗದಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಪೋಲೀಸ್‌ನವರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿದಿವಸ ಕಾಗದ ಬರುತ್ತದೆ, ಒಬ್ಬ ಸಬ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸ, ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸ, ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಜನರು ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಬಾಳತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲವೇನೋ ಎಂಬ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಪೋಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇಂತಹ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಹೇರಳವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಇದನ್ನು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪೋಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ವಹಿಸುವುದು ಲೇಸು ಎಂದು ಸೂಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಪೋಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಬಹಳ ಇದೆ. ಮೊನ್ನೆ ಯಾರೋ ಕಳ್ಳನೋಟು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಕದೀಮರನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆ ಹೋಗಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಡಿದವರ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬ ಪೋಲೀಸ್‌ನವನು ಇದ್ದನಂತೆ. ಬೇಲಿಯೇ ಎದ್ದು ಹೊಲ ಮೇಯ್ದರೆ ಹೊಲ ಕಾಯುವವರು ಯಾರು ಸ್ವಾಮಿ ? ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಜ್ರಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದರು, ಅವರ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬ ಪೋಲೀಸ್‌ನವರು ಒಬ್ಬ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು ಇದ್ದರು ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನಗಳು, ದೇಶದ ಜನರ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಾಯತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರ ಇದೆಯೇ ಅನ್ನುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇವತ್ತು ಬಂದಿದೆ. ಸಭಾಪತಿಯವರೇ ಈ ರೀತಿ ಆಗುವುದು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಉಂಟೇ ? ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಜಾರೋಷವಾಗಿ ಕಳ್ಳನೋಟುಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವವರು ಇದ್ದು ಅದರ ತಯಾರಿಕೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅವರು ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ತಯಾರುಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ಮಾಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ನಿಮಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಗೆ 46 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ದೇಶ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ತಳಹದಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಸಚಿವರು ಬಂದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಒಂದೊಂದು ಹೊಸ ಹೊಸ ಕ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಕ್ರಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕರೂಪವಾದ ಕ್ರಮ ಏಕರೂಪವಾದ ನೀತಿ ಇನ್ನೂ ಕೂಡ ಕಾಣಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸಿಲಬಸ್ ಬದಲಾಯಿಸುವುದು, ಒಂದು ವರ್ಷದ ಪಿ.ಯು.ಸಿ.ಯನ್ನು ಎರಡು ವರ್ಷದ ಪಿ.ಯು.ಸಿ.ಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು, ಎರಡು ವರ್ಷದ ಡಿಗ್ರಿ ಕೋರ್ಸನ್ನು ಈಗ ಮೂರು ವರ್ಷದ ಡಿಗ್ರಿ ಕೋರ್ಸ್ ಆಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇವತ್ತು ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರಬಹುದು ಆದರೆ ಅವರ ಆರೋಗ್ಯ ಭಾಗ್ಯ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಆ ಮಕ್ಕಳು ಬರೀ ಮೂಳೆ ಚಕ್ಕಳವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಂತಹ ಊರಿನಲ್ಲೇ ಯಾವ ಒಂದು ಕಾಲೇಜಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಆಟ ಆಡತಕ್ಕ ಮೈದಾನ ಇಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ 46 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಇಲಾಖೆ ಈಗಲಾದರೂ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸೊಗಸಾದ 2-3 ದೊಡ್ಡ ಸ್ಟೇಡಿಯಂಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಆಲ್ ಇಂಡಿಯಾ ಫುಟ್‌ಬಾಲ್ ಟೂರ್ನಮೆಂಟ್ ಆಯಿತು. 20 ಸಾವಿರ ಜನ ಹಿಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಅಂಥ ಸ್ಟೇಡಿಯಂ ಇದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಂತಹ ಆಧುನಿಕ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಜನ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಒಂದು ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ಸ್ಟೇಡಿಯಂ ಕಟ್ಟತಕ್ಕ ಯೋಗ್ಯತೆ ಈ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೇಸ್‌ಕೋರ್ಸ್‌ನ್ನು ಪಟ್ಟಣದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಿಂದ ತೆಗೆದು 5–6 ಮೈಲಿ ಆಚೆಗೆ ಹಾಕಿ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಾದರೂ ಒಂದು ಆಧುನಿಕವಾದ ಸ್ಟೇಡಿಯಂ ಅನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಲು ಈಗಲಾದರೂ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅವರು ಓದತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿ ಓದತಕ್ಕ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಅರ್ನ್ ಅಂಡ್ ಲರ್ನ್ ಎಂಬತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಾದರೂ ಕೂಡ ಈ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬೇರೆಯವರಿಗೂ ಕೂಡ ಇದು ಒಂದು ಆದರ್ಶ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬಾಕಿ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಎಜುಕೇಷನ್ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಬಂದಾಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಸಹಕಾರ ಶಾಖೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇದು ಉನ್ನತವಾದ ಧ್ಯೇಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಅದು ಈ ದೇಶದ ಸಮಾಜವಾದದ ಅಡಿಗಲ್ಲು ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಅಧ್ವಾನ ನೀತಿ ಮತ್ತಾವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಕೇವಲ ದರೋಡೆಕಾರರ ಸಂಘವೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಿಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಗಲುದರೋಡೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಯಾರೇ ಆಗಲೀ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಒಳ್ಳೆಯ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಇರಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಒಳ್ಳೆಯವರು ಇರಬಹುದು. ಅವರನ್ನು ಮಧ್ಯೆ ಎತ್ತಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ ಈವೊತ್ತು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸುಮಾರು 20 ಕೋಟಿ 79 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಷೇರು ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿರತಕ್ಕದ್ದಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಂದ ಡಿವಿಡೆಂಡ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ರಿಯಲೈಜ್ ಆಗಿರುವುದು ಸುಮಾರು 17 ಲಕ್ಷ 58 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಸೇಕಡ 1.8 ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಈಗ ಸುಮಾರು 21 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಂಡವಾಳಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಕಾರಸಂಘಗಳು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾ ಇವೆ ಯೆಂಬುದು ಇದರಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಬಹುಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಈ ದೇಶದ ಕೈಗಾರಿಕೆ ನೀತಿ, ವ್ಯವಸಾಯ ನೀತಿ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಯೋಜನೆಗಳ ನೀತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ನನಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಸನವಾಗುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಕೈಗಾರಿಕೆ ನೀತಿ ಬಂದಿದೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಕನ್‌ಸರ್ನ್ಸ್ ಏನಿವೆಯೋ ಅವಕ್ಕೆ ವೆಚ್ಚಮಾಡಿರುವುದು ಸುಮಾರು 11 ಕೋಟಿ 16 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಇಷ್ಟು ಮೊಬಲಗು ಸರ್ಕಾರದ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮಾಡುವುದು ಸಂಪತ್ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ 11 ಕೋಟಿ 16 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುವಾಗ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಂದ ಲಾಭ 10 ಕೋಟಿ 85 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ರೆವಿನ್ಯೂ ಬಂದಿದೆ. ಇದರಿಂದ 1 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ನಷ್ಟವಾಯಿತು. ಸುಮಾರು 11—12 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿರುವ ಸರ್ಕಾರದ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂಥ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಂದ ಸುಮಾರು 1 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ನಷ್ಟವಾಯಿತು ಅಂದರೆ, ಇದು ಎಂತಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ನೀತಿ, ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ಇಂತಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಲುಕ್ಸಾನು ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಡೆಸ್ಪರೇಟ್ ಆಗಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಅದನ್ನು ನಾವು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸರಿಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಇವರು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಇಡೀ ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದ ಸರ್ ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ಹುಟ್ಟಿದ ನಾಡು ಇದು. ಈ ದೇಶವನ್ನು ಚೆಲುವ ಕನ್ನಡನಾಡು ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಪ್ರಥಮ ಶ್ರೇಣಿಯನ್ನು ಈ ರಾಜ್ಯ ಪಡೆದಿತ್ತು. ಅಂತಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದಂಥ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಈ ಸರ್ಕಾರ ಏಕೆ ಮಾಡಬಾರದು ? ಇವರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ನೀತಿ ನೋಡಿದರೆ, ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಇದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇದೆಯೇ ? ಈವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ

ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಂಪತ್ತು ಇದೆ ಅಂದರೆ, ವಾಣಿಜ್ಯ ಸಂಪತ್ತು, ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು, ನದಿ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಸಮುದ್ರ ತೀರಪ್ರದೇಶ ಸಂಪತ್ತು—ಹೀಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನುಳ್ಳ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಈವೊತ್ತು ಈ ಸರ್ಕಾರ ಏಕೆ ಇರಬೇಕು ? 22 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ನೀವು ಏನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ! ನಿಮ್ಮ ಮಿಲಿಟರಿಯಿಂದ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜನ ನಿಮ್ಮ ಖಜಾನೆಗೆ ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಮಾಡಿದಂಥ ಕಾರ್ಯವೇನು ! ಖಜಾನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಣವನ್ನು ಲೂಟಿಮಾಡಿ, ಸಾಲಮಾಡಿ, ಸಾಲಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿ ಕಟ್ಟುವ ಜನರನ್ನಾಗಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಅರಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದೇಶವನ್ನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಂದಿರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಇವರು ಈವೊತ್ತು ಹೊರಲೇ ಬೇಕು. ಸರ್ ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದರು. ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲೈಸ್ ಆರ್ ಪೆರಿಷ್ ಎಂದು. ಈವೊತ್ತು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಈ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಪತ್ತು ಬೆಳೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಈ ದೇಶದ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ನೀತಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಭದ್ರವಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತೇವೋ ಅದರ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವಷ್ಟು ಇಂಜನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಸಹಸ್ರಾರು ಮೆಕಾನಿಕಲ್ ಇಂಜನಿಯರುಗಳು, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ ಇಂಜನಿಯರುಗಳು ಮತ್ತು ಸಿವಿಲ್ ಇಂಜನಿಯರುಗಳು—ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ತರಹ ಜನಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಪ್ರವೀಣರು ಇದ್ದು, ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ದೇಶ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಏತಕ್ಕೆ ಮುಂದುವರಿಯಲಿಲ್ಲ ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಾವು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಇವತ್ತು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಂಡರ್‌ಟೇಕಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಯೋಚನೆ. ಆ ಕಮಿಟಿಯು ಕೈಕಟ್ಟಿ ಇಂಥಾದ್ದೇ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದರಿಂದೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಸ್ಟ್ಯಾಚುಟರಿ ಕಮಿಟಿ ಆಗಬೇಕು. ಹವಗೆಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ತಾವು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಟಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಕೂತಾಗ್ಗೆ ಮನನೊಂದು ನೋಡಿದ್ದೀರಿ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಪದಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅತಿ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವಷ್ಟು ಪ್ರವಾಸಿಗಳ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ಸುಂದರವಾದ ರಾಜ್ಯವೆಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದಿದೆ. ಮೈಸೂರಿನ ಬೃಂದಾವನ, ಹಳೆಯಬೀಡು, ಬೇಲೂರು, ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳ—ಮುಂತಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿರುವ ಕಲಾಕೃತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ ಪ್ರವಾಸಿಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಣೆ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಇಡೀ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿದೆ. ನಾನು ಮೊನ್ನೆ ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದಂತಹ ಸುಂದರವಾದಂತಹ ಜಾಗಗಳು ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿದ್ದಂತಹ ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಂದರಮಯವಾದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಾರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಮೈಸೂರು, ಬೇಲೂರು, ಹಳೆಬೀಡು, ಇಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಗಂಟೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಲು ಒಂದು ಡಬ್ಬಲ್ ರೋಡನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಬೈಯ್ದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದೆ ಯಾರಾದರೂ ಬರುವವರಿದ್ದರೆ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವತ್ತು ಟೂರಿಸಂ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವಂತಹ ಹಂಪೆ, ಜೋಗ್ ಫಾಲ್ಸ್, ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಟೂರಿಸ್ಟ್ ಸೆಂಟರ್ ಆಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾನು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ, ನನ್ನ ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಇದರಿಂದ ನೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಆದಾಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳದ ಗೋಮಟೇಶ್ವರನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಇರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಇಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು, ರೋಪ್‌ವೇ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು, ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಯಾವುದನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ವ್ಯವಸಾಯದ ವಿಚಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ಹಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು, ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕವನಿಗೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ, ನೇರವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಅಗತ್ಯವಾಗಿರತಕ್ಕಂತದ್ದು ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್ಸ್, ಬುಲ್‌ಡೋಸರ್ಸ್, ಬೀಜ, ಗೊಬ್ಬರ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ, ಅವನು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆ ಏನಿದೆ, ಅದು ಕೂಡ ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದು, ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ. ಮೈಸೂರಿಗೆ ಆಹಾರ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಹೊರಗಡೆ ಕೂಡಾ ಕಳಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ರೈತನಿಗೆ ಇದೆ. ಇವತ್ತು ರೈತನಿಗೆ ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇವತ್ತು ರೈತರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ನೀರಿಲ್ಲವೋ, ಅಲ್ಲಿ ಬೋರ್‌ವೆಲ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು, ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಬುಲ್‌ಡೋಸರ್ಸ್ ಎಲ್ಲ ಒಂದೊಂದು ಡಿವಿಜನ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೊಡಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್ಸ್ 1000 ಬಂತು ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಂಚಬೇಕು. ಬೋರ್‌ವೆಲ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ನೀರನ್ನು, ಕೊಟ್ಟದ್ದೇ ಆದರೆ, ಬೇಕಾದ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟದ್ದೇ ಆದರೆ, ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಆಹಾರ ಬೇಕು ಅದನ್ನು ನಾನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ರೈತನಿಗೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ. ಇವತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲಾ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೂ, ಆಧಾರ ಸ್ತಂಭವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು.

ಈವೊತ್ತು ನೀರಾವರಿ ವಿಚಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಇದು ಕುಂಟಿ ಕುಂಟಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇವತ್ತು 171 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರ್ಷ 186 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಮಾಡಿದರೂ, ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಧಂಬರ್ಧ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಯಾದರೆ, ಪ್ರಯೋಜನ ಏನು? ನೀರಾವರಿಯಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ, ಅದು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇವತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾವೇರಿ ಬೇಸಿನ್‌ನಲ್ಲಿ 1974ಕ್ಕೆ ಅಗ್ರಿಮೆಂಟ್ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗೆ, ಹೇರಳವಾದ ಹಣವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಇವರು ರಿಸೋರ್ಸಸ್ ತರಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಣ ಏನು ಆಕಾಶದಿಂದ ಬರಬೇಕೋ? ಹಣ ಇದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲದೆ, ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ಇರುವುದು? ಸರಿಯಾದ ನಿಷ್ಠಾವಂತತೆಯಿಂದ ಇದ್ದರೆ ದೇಶದ ಜನರು ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಜನರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಶಂಕೆ ಏನೆಂದರೆ, ಕೊಟ್ಟ ದುಡ್ಡು ಸೋರಿ ಹೋಗುತ್ತದಲ್ಲ, ಎಂದು. ಇವತ್ತು ಇವರಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ಪಾತ್ರೆ ತೂತಿನ ಪಾತ್ರೆಯಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸೋರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆ ಪಾತ್ರೆ ಬಹಳ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರಬೇಕು. 'ಮಾರಿಯ ಕಣ್ಣು ಹೋತದ ಮೇಲೆ' ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅದೇ ರೀತಿ ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ಇವತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ಜನರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಹಳ್ಳಿ ಜನರು ಹಣ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಖಜಾನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವಂತದ್ದನ್ನು ಒಂದು ಸಲಹೆಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದು, ಈ ನಿಮ್ಮ ಒಂದು ಕಲ್ಪನೆ ಏನಿದೆ, ಅದು ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆ. ಇವತ್ತು ನೀವು, ಯಾರೋ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನು, ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಕಾಫೀ ಪ್ಲಾಂಟರನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು, ವ್ಯವಸಾದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರು ಬಹಳ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ತಪ್ಪು. ಇವತ್ತು 100ಕ್ಕೆ 95 ಭಾಗದ ಜನರು ಒಂದು ಹೊತ್ತು ಕೂಡ ಊಟಕ್ಕಿಲ್ಲದಿರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಅವರು ಬೆಂದು ಬೆಂಡಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ-ಕಂದಾಯ ವಜಾ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ರಿಲೀಫ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು. ನೀವು ನವಂಬರ್ 30ನೇ ತಾರೀಕಿನ ವರೆಗೆ ರಿಲೀಫ್ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ಬಹಳ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಕಾರಣ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಚುನಾವಣೆ ನವಂಬರ್ 30ನೇ ತಾರೀಕಿನವರೆಗೆ ನಡೆಯಿತು. ಈಗ ಕಾಮಗಾರಿ ಕೆಲಸ ಬಂದಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಇದು ಚುನಾವಣೆಗೋಸ್ಕರ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ, ಅಥವಾ ರೈತರಿಗೋಸ್ಕರ ಮಾಡಿದಿರಾ? ಇವತ್ತು ಅನೇಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನೀರಿಲ್ಲ, ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ, ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅನ್ನವಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ರಿಲೀಫ್ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ; ಮತ್ತು ಮೂರು ವರ್ಷದಿಂದ ನಿಂತಿರತಕ್ಕ ಕಂದಾಯ ಏನಿದೆ, ಅದನ್ನು ಮುಂದೂಡುವುದಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ರಾಚಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ನಾಲ್ಕಾಣೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಬೆಳೆ ಎಲ್ಲಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ವಜಾ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು. ಆ ಮಾತು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು ಸ್ವಾಮಿ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ (ವ್ಯವಸಾಯ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ರೆಮಿಶನ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಈಗಾಗಲೇ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ವರ್ಷದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾರು ಹೆಚ್ಚು ಕಂದಾಯ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರೇ, 'ಕಂದಾಯ ಯಾರು ಹೆಚ್ಚು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಅವರಿಗೆ ಇನಾಮು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು' ಹೇಳಿದ್ದಾರಂತೆ. ಇವತ್ತು ಜನರು ಕಂಗೆಟ್ಟು ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದಿನ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ವಾಗಿ ವಜಾಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರು ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಹಣವನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ರಿಸೋರ್ಸಸ್ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಿನ್ನೆ ತಾನೆ ಆ ಕಮಿಟಿ ಮೀಟಿಂಗ್ ಕರೆದಿದ್ದರು. ನಾನೂ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ರೈತರಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟರೆ, ನೀರಾವರಿಯಿಂದ ಅವರು ಬೆಳೆ ಮಾಡಿ, ಅದರ ಫಲ ಬಂದಾಗ, ಅವರೇ ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಡುತ್ತಾ ರೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಮಾರ್ವಾಡಿ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ, ಯಾವಾಗಿನಿಂದ ಇವರು ಮಾರ್ವಾಡಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ?

4-30 P.M.

ರೈತರ ಹತ್ತಿರ ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲ. ರೈತರಿಗೆ ಅವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಓದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮದುವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನೀವು ರೈತರನ್ನು ದುಡ್ಡು ಸಾಲಕೊಡಿ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಮುಂದೆ ನಿಮ್ಮ ಸಾಲವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿವರೆ ಇದು ಮಾರ್ವಾಡಿ ನೀತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆ ಆಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಜಮೀನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಾಹುಕಾರರಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಡ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಜಮೀನನ್ನು ಸಾಹುಕಾರರ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಡಿ. ಈ ರೀತಿ ರೈತರನ್ನು ಹಣವನ್ನು ಕೇಳುವ ಬದಲು ಸರ್ಕಾರವೇ ನೇರವಾಗಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾವುದಾದರೂ ಬ್ಯಾಂಕು ಗಳಿಂದಲೋ ಎಲ್. ಐ. ಸಿ. ಯಿಂದಲೋ ಸಾಲ ಮಾಡಿ ಹಣ ತಂದು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿ. ರೈತರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಮೊನ್ನೆ ಪ್ರವಾಸ ಹೋದಂತಹ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಜನ ಟೂರಿಸ್ಟ್ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಡೆವಲಪ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅವರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ, ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ದುಡ್ಡು ಎಲ್ಲಿಂದ ತಂದಿರಿ ಹೇಗೆ ಮಾಡಿ ದಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ನಾವು ಒಂದು ಟೂರಿಸ್ಟ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಎಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದರ ಮುಖಾಂತರ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ 200 ಮಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರನ್ನು ಟೂರಿಜಂನಿಂದ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ತಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಘಾದವಾದ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಪತ್ತು ಇದೆ. ಇಡೀ ಭಾರತದಲ್ಲೇ ಮೈಸೂರನ್ನು ಸಂಪತ್ತಿನ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಯಾರು ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಜನ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಮಾರಾಟಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಶ್ರಮವನ್ನು ಮಾರಾಟಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಉಪಯೋಗಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರಬೇಕಾದರೆ ಸೂಕ್ತ ನಾಯಕತ್ವ ಬೇಕು. ನಮಗೆ ಡೈನಾಮಿಕ್ ಲೀಡರ್‌ಷಿಪ್ ಬೇಕು. ಭಾರತ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದಂತಹ ನಾಯಕತ್ವದ ಅಭಾವ ಇರುವುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಬೇರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಭಿಕ್ಷಾಂದೇಹಿ ಎಂದು ಭಿಕ್ಷಾಟನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಕಾಲಮೇಲೆ ನಾವು ನಿಂತುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಉಪಯೋಗಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್.—ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಕಡೆ ನೀರಾವರಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ನೀರಾವರಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡಿ, ಸಾಕಷ್ಟು ನೀರಾವರಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ

(ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್)

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಇದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರು. ನನ್ನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ನೀರಾವರಿ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಉಪಯೋಗಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಾವು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಾ ವ್ಯಾಲಿ ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿ ವ್ಯಾಲಿ ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೃಷ್ಣಾ ವ್ಯಾಲಿ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿ ವ್ಯಾಲಿ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ಎಂದು ಎರಡು ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಈಗ ಈ ಎರಡು ಇರಿಗೇಷನ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ನಿರ್ಮಾಣ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ರಚನೆಯಾದರೆ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಎತ್ತಲು ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ನಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಬರುತ್ತದೆ. ಡಿಬೆಂಚರ್ ಸಾಲ ಮತ್ತು ಎಲ್. ಐ. ಸಿ. ಯಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಹಣ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆ ವ್ಯಾಲಿಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಇರಿಗೇಷನ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಹಾರಂಗಿ ಯೋಜನೆ ಬರತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶದ ಅನೇಕ ಜನಗಳು ರೈತರು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ಲಿಖಿತ ಮೂಲಕ ನನಗೆ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಹಾರಂಗಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದ ಬಳಿ ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಆ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ನಾವು ದುಡ್ಡು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ರೈತರ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೃಷ್ಣಾ ವ್ಯಾಲಿ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿ ವ್ಯಾಲಿ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ಎಂದು ಎರಡು ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅದರ ಮುಖಾಂತರ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ ಮುಖಾಂತರ, ಮತ್ತು ಎಲ್. ಐ. ಸಿ. ಮುಖಾಂತರ ಹಣವನ್ನು ಸಾಲ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರಿಂದ ಕಾವೇರಿ ವ್ಯಾಲಿ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣಾ ವ್ಯಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಇರಿಗೇಷನ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕಾವೇರಿ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣಾ ವ್ಯಾಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಪೂರೈಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರ ಶ್ಲಾಘನೀಯ. ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಖಂಡಿತ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲಾ ವಿಫಲವಾಗುತ್ತವೆ.

ಇವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಇನ್ನೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ಮೊನ್ನೆ ಜಪಾನಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು ಮೈಸೂರು ದೇಶದಿಂದ ಜಪಾನಿಗೆ ಉಕ್ಕಿನ ಅದುರುಗಳನ್ನು ರಫ್ತು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಅದುರನ್ನು ರಫ್ತು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ವಿಳಂಬವಾಗಿ ಅದರ ಬೇಸರದಿಂದ ಇದನ್ನು ಬಿಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾದರೆ ನಮ್ಮ ಅದುರು ಭೂಗರ್ಭದಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಉಕ್ಕಿನ ಅದುರನ್ನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯಿಂದ ತೆಗೆದು ಬೇಗ ಬೇಗ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಉಕ್ಕಿನ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಇದನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿಯನ್ನು ಸೂಕ್ತ ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ನೋಹೌವಿನ ಅನುಕೂಲತೆ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ನೀರಾವರಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಡೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಾಹಸವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ದಿವಸಗಳವರೆಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಲ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಜನರನ್ನು ಬಡ್ಡಿಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಪ್ರತಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ಇರತಕ್ಕ ಜಾಡ್ಯ. ಈ ಜಾಡ್ಯ ಮಾಯವಾದ ಹೊರತು ಮುಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕು.

ನಾನು ಇದನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇದುವರೆಗೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಡಿಯಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ (ಹುಣಸೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು 1969–70 ನೇ ಇಸವಿಯ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಾರಿಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿ ನಾವು ಒಂದು ರೀತಿ ಸಂತೋಷಪಡುವ ಹಾಗೆ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಸಾರಿಯ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ವೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ತೆರಿಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವಂಥ ಬಡ್ಜೆಟನ್ನು ಇಟ್ಟರೆ ಅದು ಸಂತೋಷ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಸಹ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುವವನಲ್ಲ. ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಇದುವರೆಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಜನರಿಗೆ ತೆರಿಗೆಯ ಭಾರ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ಜನರು ಸಾಲಗಾರರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಬಡ್ಡಿಕೊಡುವವರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮುಂತಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಿದರೆ, ದೇಶವನ್ನು ಆರ್ಥಿಕಪ್ರಗತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಡಿಮೆ ತೆರಿಗೆ ಮೂಲಕ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರೇನಾದರು ಈ ದೇಶದ ನಾಯಕರಾದರೆ ತೆರಿಗೆಭಾರವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೋ ಏನೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಇಷ್ಟೊಂದು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರು ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸುವ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಾಗ ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುತ್ತೀರೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಕಾದು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ (ಹುಲಿಯೂರುದುರ್ಗ).—ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬಂದಾಗ ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಈ ರೀತಿ ತಾವು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಲೇ ತಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಬರುತ್ತದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಏನಾದರೂ ತಾವು ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಜನರೂ ಸಹ ಇವರ ಕೈಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡೋಣ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಬಹುದು. ಪ್ರಪಂಚದ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ದೇಶದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಪ್ರಗತಿಪಥದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕಾದರೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದಿನಕಾಲದಂತೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಪೋಲೀಸ್ ರಾಜ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಯ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಬೇರೆ ದೇಶದ ಶತ್ರುಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ದೇಶದ ಒಳಗೆ ಖೂನಿ, ದರೋಡೆ ನಡೆದಾಗ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಪೋಲೀಸಿನವರು ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಆರ್ಥಿಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಮತ್ತು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ಮನುಷ್ಯನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಹಾಯ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಹಣ ಬೇಕಾಗುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕದೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಭ್ರಾಂತಿಯ ಮಾತಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದನ್ನೂ ಕಾರ್ಯತಃ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಂದರೆ 1956 ನೇ ಇಸವಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಆದಾಯ 10–12 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು. ಇಷ್ಟು ಹಣದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಮೂರೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ 46 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದರೂ ಸಹ ಸಾಲದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾವ ಬಾಬಿನಿಂದ ಕಡಿತಮಾಡಿ ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಹಣವನ್ನು ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಿ ಒದಗಿಸಬೇ

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್)

ಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳೂ ಸಹ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಮಾನ್ಯಸದಸ್ಯರುಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು, ಸೋಷಿಯಲ್ ಸರ್ವಿಸಸ್‌ಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯಶಿವಪ್ಪನವರು ಪೋಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪೋಲೀಸರು ಇಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಬೇಕು. ಶಿವಸೇನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದು ಅವರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಖಂಡನೆ ಮಾಡಿ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವಸೇನೆಯವರು ಚಳುವಳಿ ನಡೆಸುವಾಗ ಪೋಲೀಸರು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನು ಏನೇನು ಅನಾಹುತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪೋಲೀಸರು ಇಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ದೇಶಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ದೇಶದ ಜನರ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಪೋಲೀಸರು ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಾಧುವಾದುದಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ.—ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ 46 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಷ್ಟೆ, ಕೆಲವು ಹೆಗ್ಗಣಗಳು ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಹಣವನ್ನು ತಿಂದುಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದರೆ 23 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲೇ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಖರ್ಚನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸಬಹುದು, ವಿನಾಕಾರಣ ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಪಟ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ಹೇಳಿದ್ದು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಗಪ್ಪನವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಯಾವ ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವಿನಾಕಾರಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ.—ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ತಾವು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ, ನಾನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಆ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಬಂದಾಗ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ತಪ್ಪು ಇದ್ದರೆ ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ತಿಳಿದುಬಂದರೆ ತಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ನೌಕರರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಬೇಕು ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆ ಸುಧಾರಿಸಿದ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಆಗಬೇಕು, ಕಾಲೇಜುಗಳು, ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳು, ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳು ಆಗಬೇಕು, ಇವುಗಳಿಗೆ ಆಧುನಿಕ ಉಪಕರಣಗಳು, ಸಲಕರಣೆಗಳು ಆಗಬೇಕು, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಬಳ ಕೊಡಬೇಕು, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಖರ್ಚುಗಳು ಇರುವುದರಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಒಂದು ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಖರ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂದವಿಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕ ಮಾತಾಗುತ್ತಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇವೊತ್ತಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಖರ್ಚನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ಮಾತು ಇದು ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೇ ಇರತಕ್ಕ ಮಾತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡದೇ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದವರು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹಣ ಹೇಗೆ ಬರಬೇಕು ? ಯಾವ ರೀತಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕು ? ಒಂದು ಕಡೆ ತೆರಿಗೆಗಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕೆಲವು ಇವೆ, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ಕೆಲವು ಇವೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಲಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದರೆ ಹೇಗೆ ? ಅದು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಮಾತಾಯಿತು. ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜಂದಿರು ಹಾಗೂ ಇತರ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವೃದ್ಧರು ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಮಾಡಬೇಡ ಎಂದು ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಸಾಲ ಎಂದರೆ ಅಷ್ಟು ಹೆದರಿಕೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಬ್ರಿಟಿಷರು ಹಾಗೆ ಆಳುತ್ತಿದ್ದರು, ಅದಕ್ಕೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅದಾಯ ಮತ್ತು ಖರ್ಚು ಇವುಗಳನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸುವಾಗ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಲ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಇಂಟರೆಸ್ಸನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳ ಅನುಭವವೂ ಆಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಗಿನ ಕಾಂಟೆಕ್ಸ್ಟ್ ಹಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಬ್ರಿಟಿಷರು ಹೋದರು, ಬಿಳೀ ಟೋಪಿ ಬಂತು ಅಷ್ಟೇ!

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ನಿಮ್ಮ ಕೆಂಪು ಟೋಪಿಗಳು ಬಂತು, ನಾವೂ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರು ರಾಜ್ಯ ಆಳುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇಂದು ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರೇ ಆಡಳಿತ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸದ್ಯ ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹೊಡೆದಾಡದೆ ಆಳಿದರೆ ಸಾಲದೇ!

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರು ಒಂದು ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ನೀತಿಯೇ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಇದರಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಭೇದಗಳಿರಬಹುದು. ಹಿಂದೆ ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಕನ್‌ಸರ್‌ವೇಟೀವ್ ಔಟ್ ಲುಕ್ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು, ಹಾಗೆ ಇಂದೂ ಕೂಡ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಒಂದು ಮನೋಭಾವ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರಬಾರದು. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ರೈತರು ಒಬ್ಬರೂ ಸಾಲ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಾಲ ಮಾಡಿ ಮನೆ ಮಠಗಳನ್ನು ಮಾರಬೇಡಿ, ಜಮೀನು ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ಎಂದು ಬುದ್ಧಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಗ ಅವರಿಗೆ ಸಾಲ ಎಂದರೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಭಯ ಬಂದಿತ್ತು. ಹಿಂದೆ ಸರ್ವಜ್ಞನೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ: ಸಾಲವನು ಕೊಂಬಾಗ ಹಾಲೋಗರುಂಡಂತೆ, ಸಾಲಿಗನು ಬಂದು ಎಳೆವಾಗ ಕಿಬ್ಬದಿಯ ಕೀಲು ಮುರಿದಂತೆ, ಎಂದು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನ ಸಾಲ ಮಾಡಲು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾದುದು. ಹಿಂದೆ ಸಾಲ ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವಾಗ ಬಂದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನಾದರೂ ಹರಾಜು ಹಾಕಿ ಸಾಲ ವಾಪಸು ಕೊಡು ಎಂದು ಕೇಳುವ ಧೈರ್ಯ ಅವರಲ್ಲಿತ್ತು. ಅಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನ ಹತ್ತು ಅಥವಾ ಐದು ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಸಾಲ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರೇ ಭಯಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳನ್ನೇ ಜನ ನೋಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಕನ್‌ಸರ್‌ವೇಟೀವ್ ಔಟ್‌ಲುಕ್ ಇರುವಂತಹ ಜನ ಅಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಹಾಗಿಲ್ಲ ಯಾವ ದೇಶವನ್ನೇ ನೋಡಿ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸಾಲ ಮಾಡದೇ ಇರುವ ದೇಶವೇ ಇಲ್ಲ, ಸಾಲ ಮಾಡಿಯೇ ದೇಶದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಲವಿಲ್ಲದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ ಇದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ವೆಂಕಟಗಿರಿಯಪ್ಪ.—ಚೈನಾದಲ್ಲಿ ಸಾಲ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಚೈನಾದವರಿಗೆ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಮೇರಿಕದವರು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂದು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಚೈನಾ ದೇಶದವರು ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ಫೀಲ್ಡ್‌ಗೆ ಬರಬೇಕು ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಚೈನಾ ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಡೀಟೇಲ್ಸ್ ಬೇಕಾದರೆ ತಾವು ಓದಿ ನೋಡಬಹುದು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ತಾವೇ ನಿಂತು ದೇಶ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾದವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ರಿಪೋರ್ಟು ಬೇಕು ಎಂದು ತರಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವನ್ನು ತಾವು ಬೇಕಾದರೆ ತರಿಸಿ ಓದಿ ನೋಡಬಹುದು ಚೈನಾ ದೇಶದವರು ಬೇರೆಯವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಸಾಲ ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ.

Sri D. DEVARAJ URS.—I do not know what he wants me to understand by reading the report which he is referring to. Let him give me that report, I shall read and find out whether it has any bearing on what I am speaking today. I am highly doubtful about it.

(SRI D. DEVARAJ URS)

ಮತ್ತೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸೇಷನ್ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಷಸ್ ಆಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದರೂ-ಈಗ ನಾವು ಹೊಸದಾಗಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸಸ್ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಪಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದರ ಜವಾಬುದಾರಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಇದೆ. ಐದನೇ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಏನು ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಅದು ಇನ್ನೂ ನಿಗದಿ ಯಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಈ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಎಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಅದರ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ರಿಸೋರ್ಸಸ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ಹಣ ಕಾಸನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನೂ ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಡಿಟೇಲ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಹೊಸದಾದ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೇರ ವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋರಿದಂತೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿ ದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಅವರು ಅನ್‌ಪಾಪ್ಯುಲರ್ ಆಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಇದನ್ನು ಹೇಳದೇ ಇರಲು ಒಂದು ಕಾರಣವೂ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರು ಒಂದು ಹಿಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅರ್ಬನ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾವು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿರುವುದು ಈಗಾಗಲೇ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಕಷ್ಟ. ಆದರೆ ರೂರಲ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನ್‌ಟ್ಯಾಪ್‌ಡ್ ರಿಸೋರ್ಸಸ್‌ಗಳಿವೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ.—ಜನರಲ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಆದ ಕೂಡಲೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನರ ಮೇಲೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಹಾಗೂ ಬೆಳೆಯುವ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮೇಲೂ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲು ರೆಡಿಯಾಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ತಂದಿದ್ದಾಗ ಇದರ ಮೇಲೆ ಅನೇಕರು ವಿರೋಧ ವ್ಯಕ್ತಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಅದನ್ನು ಹಾಗೇ ಗುಪ್ತವಾಗಿರಿಸಿದರು ಎನ್ನುವುದು ತಮಗೂ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ನಿಮಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನನಗೂ ಅದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಹಣ ಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ರೂರಲ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಆಗಲಿ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಈ ಮಾತನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

5-00 P.M.

ಆದರೆ ಅರ್ಥ ಸಚಿವರು ಅರ್ಬನ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್ ಮೇಲೆ ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೊರೆ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ ಅದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೊರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಏನೆಂದರೆ ಒಂದು ಕಡೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಅನ್‌ಟ್ಯಾಪ್ಡ್ ರೀಸೋರ್ಸಸ್ ಇದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಹೇಳುವುದು ಅರ್ಬನ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲು ಏನೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಎಲ್ಲಾ ಒಪ್ಪತಕ್ಕ ಮಾತೇ? ಅದು ಒಪ್ಪತಕ್ಕ ಮಾತಲ್ಲ. ಈವೊತ್ತು ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನು ಇದೆ ಎಂದರೆ ಅರ್ಬನ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತ ಜನ ಯಾರು? ಅವರೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡು ವಂಥಾವರು, ಕೈಗಾರಿಕೆ ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥಾವರು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರ ತಕ್ಕಂಥಾವರು, ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥಾವರು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಜನ, ಅವರು ಏನೂ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿದಿರಿ ಎಂದು ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ತಿಳಿಸುವುದು ಏನೆಂದರೆ ಅವರು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಲ್ಲ, ಈವೊತ್ತು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥ ಜನರು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರಗಾರರು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಪ್ರಾಪಗಾಂಡ ಮಿಷನ್ ಇದೆ. ಅವರು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ತೆರಿಗೆಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿ, ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ತೆರಿಗೆಗಳು ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಹೊರೆಯಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹೊರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಹೀಗೆ ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ವಿಚಾರವಾಗಿ ಎಕನಾಮಿಸ್ಟ್‌ನಿಂದ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಬರೆಸಿ ಪ್ರಾಪಗಾಂಡ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಅವರು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯೇ? ಆದುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಇದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಸಮಾಜವಾದ ಗುರಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಗುರಿಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಅರ್ಬನ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನೂ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ? ಅರ್ಬನ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್‌ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಜನ ಈ ಸಮಾಜವಾದದ ಗುರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಅವರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅರ್ಬನ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಮನೆಗಳು ಇವೆ? ಎಷ್ಟು ಸೈಟುಗಳು ಇವೆ? ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಏನೇನು ಇವೆ? ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನು? ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವನ ಆದಾಯ ಏನು? ಅವನು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಹಣದ ಮೊತ್ತವೆಷ್ಟು? ಇವೆಲ್ಲಾ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಬೋರ್ಡ್ ಮಾಡಿದೆ. ಆಗ ಅವರು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅವರು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಾಪಗಾಂಡದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ರೂರಲ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್ ಬಗ್ಗೆ ಈ ತೆರಿಗೆಗಳ ವಿಚಾರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಷ್ಠೂರವಾದರೂ ಕೂಡ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ರೈತರ ಪರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕಂಥ ಜನ ಎಂದು ಯಾರು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಕ್ಲೈಮ್ ಮಾಡುವುದು ರೈತರ ಪರವಾಗಿಯೇ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವು ಬಂದಿರುವುದು ರೈತರ ಪರವಾಗಿಯೇ ಅದೂ ನಿಜ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈವೊತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ರೈತರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಇದ್ದಾರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ರೈತವರ್ಗದವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಎಕನಾಮಿಕ್ ಕ್ಲಾಸಿಫಿಕೇಷನ್ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಒಬ್ಬ ಉತ್ತಮ ರೈತನಿದ್ದಾನೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ರೈತ ನೀರಾವರಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಕಡೆ ಇದ್ದಾನೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ರೈತನಿಗೆ ಮಳೆ ಬಂದಾಗ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಆಗಬಹುದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅವನು ಬಡವ, ಇವನೂ ಬಡವ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಬಹುಮಂದಿ ಬಡವರೇ ಇರಬಹುದು. ಬಡವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಯಾರ್ಯಾರು ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಅವರು ಈಗಾಗಲೇ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಆ ರೈತರ ಪರವಾಗಿ ನಾವು ಕಂದಾಯ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಇನ್‌ಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗೆ ಕಷ್ಟ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಾವು ಬಹಳ ಆಳವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದುವೇಳೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರಲ್ ಇನ್‌ಕಮ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕುವುದಾದರೆ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಇಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಇನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಅವರಿಂದ ಹಣ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು, ಈವೊತ್ತು ಇರತಕ್ಕಂಥ ಸಾಲದ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಇದೆ ಅದನ್ನು ಯೋಚಿಸದೆ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆವೊತ್ತು 1 ಎಕರೆಗೆ 1 ರೂಪಾಯಿ, 2 ಎಕರೆಗೆ 2 ರೂಪಾಯಿ, 10 ಎಕರೆಗೆ 10 ರೂಪಾಯಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರೈತರಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಇನ್‌ಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕುವುದು ಇಂಪ್ರ್ಯಾಕ್ಟಿಕಲ್ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇನ್‌ಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬದಲು ಇನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದರು ಹಿಂದೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ತೆಗೆದು ಹಾಕುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು, ಅದನ್ನು ತೆಗೆಯಲಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಮಾನ್ಯ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಈಗ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರಲ್ ಇನ್‌ಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೇ? ಈಗ ಅವರು ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ, ಮುಂದೆ ಅವರ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಾಗ ನಾವು ವ್ಯವಸಾಯದ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೋ ಎನ್ನುವ ಹೆದರಿಕೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದೆಯೇ? ಅವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅನ್ನುವ ಶಂಕೆ ನನಗೆ ಇದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಬಹು ಸುಲಭವಾಗಿ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್)

ಭೂಕಂದಾಯದಿಂದ $7\frac{1}{2}$–8 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತೆ ಅವರು ಹೇಳುವ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಈಗಾಗಲೇ $13\frac{1}{2}$ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ತುಂಬು ವುದು ಮತ್ತು ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ 30 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಗಿಂತಲೂ ಖೋತಾ ಜಾಸ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರ ವರದಿಯಲ್ಲೂ ಇವೆ. ಇಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಖೋತಾ ಇರುವಾಗ ಈ 7-8 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ದರೆ ಇದು ಜಾಣತನದ ಮಾತೇ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪರಮೇಶ್ವರಪ್ಪ.—ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ತೆಗೆದು ಹಾಕುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಅದು ನೀವೇ ಮಾಡಿದ್ದು. ಈವೊತ್ತು ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರೆ 7–8 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಖೋತಾ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ ! ಈಗ 2 ವರ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರೆ ಈ ರೀತಿ ಖೋತಾ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಮುನ್ಸೂಚನೆ ಆ ದಿನ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ ? ಅದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ಇದು ಜಾಣತನವೇ ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಜ್ಞಾಪಕ ಮಾಡಿದ್ದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ನಾನು ಮರೆತಿದ್ದೆ, ಅವರು ಜ್ಞಾಪಕ ಮಾಡಿದರು.

1967ನೇ ಇಸವಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಇದನ್ನು ನಾವು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜ. ಎಲೆಕ್ಷನ್‌ಸ್ಟಂಟ್ ಎಂದು ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ, ಸ್ವಾಮಿ ! ಅವಾಗ ನಾವು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಮಾತಾದರೂ ಏನು ! ನಾವು ಭೂಕಂದಾಯ ವನ್ನು ಈಗ ಇರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು, ಬೇರೆ ರೂಪ ದಲ್ಲಿ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಚುನಾವಣೆಗಳು ಆದ ಮೇಲೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ನಾನು ಹೇಳತಕ್ಕ ಮಾತು ಸರಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ರಿಕಾರ್ಡ್ ತೆಗೆಸಿ ನೋಡಲಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಚ್. ಜಯಪ್ರಕಾಶ್ ನಾರಾಯಣ್.—ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆ ಯಲ್ಲಿ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—1967ನೇ ಇಸವಿಗೆ ಮುಂಚೆ ತಾವು ಇದ್ದೀರಾ ದೇವರು! ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೇ ಸುಮ್ಮನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದಾಗ ಈ ಸಭೆ ಯಲ್ಲಿ ಆದಂಥ ಮಾತನ್ನು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಚುನಾವಣೆಗೆ ಮುಂಚೆ ಇದೇ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆ ಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಈಗ ಇರುವ ರೀತಿ ಯಲ್ಲಿ ಭೂಕಂದಾಯ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದರು. ನಾವಾದರೂ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಜನರು ಯಾರಿದ್ದರೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಏಕಾಭಿಪ್ರಾಯ ಉಳ್ಳವರು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಭೂ ಕಂದಾಯ ಈಗಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಡ ಎಂದು ಅನೇಕರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಏನಾಯಿತು ಎಂದರೆ ಭೂಕಂದಾಯ ವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಬದಲು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ವಿಚಾರ ಎಂದು ಇರಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಬಂದಾಗ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ನಿಮಗೆ ಏಕೆ ಈಗಲೇ ಹೇಳಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಭೂ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಏಕಾ ಏಕಿ ತೆಗೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ವಿಚಾರ. ಅದರ ಬದಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆದಾಯ ಬರುವ ವಿಚಾರ ಯಾವುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಬಂದವು. ಆ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆದಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸ್ನೇಹಿತರು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ಕಂದಾಯ ತೆಗೆದು ಹಾಕುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದವರು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಲಿಲ್ಲ, ಅವರು ಅಂಥ ಮೋಸಗಾರರು ಎಂದು

ಹೇಳಿ ಜನರನ್ನು ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಮತಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇತ್ತು. ಅವರು ಹಾಗೆ ಏಕೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ...

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್ (ಮೂಡಿಗೆರೆ).—ಕೆಂಪು ಜೋಳ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿತು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರೈತ ಕಂದಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುತ್ತೇವೆಂದರೆ ಆ ಮಾತನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಕಂದಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಇನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಯೇ ಹಾಕುತ್ತಾರೆಂದು ಅವನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಫಿಫ್ತ್ ಸೆನ್ಸ್ ಎನ್ನುವುದು ಸರ್ವೇ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಸಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಕಂದಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುತ್ತೇವೆಂದು ನಾವು ಯಾರಾದರೂ ಹೋಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಏನೋ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಇದ್ದಾರೆ, ಅದೆಲ್ಲ ಬೊಗಳೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ತೆಗೆಯುತ್ತೀರಿ, ನನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿರುವ ಜಮೀನು ಕುರಿತು ನನಗೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಒಂದು ರಿಕಾರ್ಡ್ ಬೇಡವೇ, ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕಂದಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ನನ್ನ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಚಟ್ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಏನೋ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಜನ ಅಂಥ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪಿ. ಗಂಗಾಧರ್ (ತುಮಕೂರು).—ಪಂಜಾಬ್, ಬಿಹಾರ, ಬಂಗಾಳ ಇಲ್ಲೆಲ್ಲ ಮಧ್ಯಕಾಲೀನ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಅದು ವಿಂಧ್ಯ ಪರ್ವತದ ಉತ್ತರದ ವಿಚಾರ. ನಾವು ವಿಂಧ್ಯ ಪರ್ವತದ ದಕ್ಷಿಣದ ಮಾತನ್ನು ನೋಡೋಣ.

ನಾವು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದೇನೆಂದರೆ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದು. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆ, ಮೂರು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿರತಕ್ಕ ಹಿಡುವಳಿದಾರ ಕಂದಾಯ ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ಭೂಮಿ ಇರತಕ್ಕ ಜನ, ನೀರಾವರಿ ಭೂಮಿ ಇರತಕ್ಕ ಜನ, ಇವರಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಇದೊಂದು ಅನ್‌ಟ್ಯಾಪ್ಡ್ ರಿಸೋರ್ಸ್ ಇದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ರೈತನಿಂದ ಕಂದಾಯವನ್ನು, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು, ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡತಕ್ಕವರು, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಸಬು ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಅನುಕೂಲಸ್ಥರು ಇಂಥವರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು.

ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸಸ್ ಮತ್ತು ಇನ್‌ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸಸ್ ಎಂದು ಎರಡು ವಿಧವಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸಸ್ ನಮ್ಮ ದೇಶವಲ್ಲಿ ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಇನ್‌ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸಸ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತುಕೋಳ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 1957ರಿಂದ ಇದುವರೆಗೆ ಹೇಗೆ ಇನ್‌ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸಸ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸಸ್ ಪ್ರಪೋರ್ಷನೇಟಾಗಿ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸಸ್ ಕಡಮೆಯಾಗುವುದು ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾದ ಹೆಜ್ಜೆಯೇ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ವಿಚಾರವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಯೋಜನೆಗೆ ನಮಗೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಬೇಕು. ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸಸ್ ಕಡಮೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು, ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್‌ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸಸ್ ಏಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ, ಯಾರಿಗೆ ಇದರ ಫಲ ಬರುತ್ತಿದೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇನ್‌ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸಸ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ತೆರಿಗೆಯ ಭಾರ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೂಡ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯಿಂದ 30 ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ಆದಾಯ ಬರುವಾಗ ಅದೆಲ್ಲ ಕೊಳ್ಳುವವರಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ಸೇಕಡ ಐದರಷ್ಟು ತೆರಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾದರೆ ಆದರ ಭಾರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಜನಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಇನ್‌ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ, ಪರವಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಸ್ವಭಾವವುಂಟು. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಯೇ? ನಾವು ಇನ್‌ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವ ನೀತಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಇರಬೇಕು, ಯಾವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಬಹುಶಃ ಈ ಸಭೆ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್)

ಸ್ವಾಮಿ, ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ಸರ್ವಿಸಸ್‌ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಶ್ರೀ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತುಕೋಳ್ ವರದಿಯ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅವರು ನೋಡಲಿ. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿವಿಲ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಖರ್ಚು ನೋಡಿದರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗಿಂತ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ್ದು ಕಡಮೆ ಇದೆಯೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. 68-69ಕ್ಕೆ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಆಫ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಆನ್ ಸಿವಿಲ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಆಸ್ ಕಂಪೇರ್ಡ್ ಟು ಟೋಟಲ್ ರೆವೆನ್ಯು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ. ಆಂಧ್ರ—14.3, ಅಸ್ಸಾಂ—15.7, ಬಿಹಾರ್—14.1, ಘುಜರಾತ್ —(ಬೈಫರ್ಕೇಷನ್ ಆದಮೇಲೆ)—13.1, ಕೇರಳ—8.6, ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ—13.1, ಮದ್ರಾಸು —15.9, ಮೈಸೂರು—9.3, ಒರಿಸ್ಸ—10, ಪಂಜಾಬ್—10, ರಾಜಾಸ್ಥಾನ—12.6, ವೆಸ್ಟ್ ಬೆಂಗಾಲ್—15.1. ಕೇರಳ ಒಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಿವಿಲ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಖರ್ಚನ್ನು ಇತರ ರಾಜ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮೈಸೂರಿನದು ಕಡಮೆ ಎಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಶ್ರೀ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಖರ್ಚು ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದಲ್ಲ, ಸರಕಾರದವರು ಖರ್ಚು ಬಾಬನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿರುವ ಕಡೆ ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಎ ಡಿ ಆರ್‌ರವರ ವರದಿ ಬಂದಿದೆ, ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಖರ್ಚು ಕಡಮೆ ಮಾಡಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಬಂದಿರುವ ವರದಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಎಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಜನರನ್ನಿಟ್ಟರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲಕ್ಕೊಂದು ಸಲಹೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಕಲೆಕ್ಟಿವ್ ಆಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲಾಖಾ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೈಕೆಳಗಿರುವ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರನ್ನು ತೆಗೆದರೂ ಕೂಡ ಕೆಲಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಪ್ಪಬಾರದು, ಇಲಾಖಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾರನ್ನೂ ತೆಗೆಯಬಾರದೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕೈಕೆಳಗಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮಾತಿನ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯುವುದಾದರೆ ಯಾರನ್ನೂ ಖೋತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು! ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು. ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾವುದೋ ಕೆಲವು ಪ್ರಪೋಸಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಖೋತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರ ಕೈಕೆಳಗಿನವರು ಹೇಳಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡದೆ ತೆಗೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದವರನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಲು ಆರ್ಡರು ಮಾಡಿದೆ, ತೆಗೆಯಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದವರ ಮಾತಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗೆ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿ ಇಲಾಖೆಗಳವರು ಏನೇ ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳದೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಅವು ಕ್ಲಾಸ್ ಒಂದು ಆದರೂ ಕೂಡ ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕು, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇಡೀ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ಏಕರೂಪವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮೊದಲೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ, ಯಾರನ್ನೂ ತೆಗೆಯದಂತೆ ಏನಾದರೂ ಕಾರಣ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ವೀಕ್ ಸ್ಪಾಟ್ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ, ರಾಜಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಯಾವ ಜಾತಿಯವರು, ಇತರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾವ ಪಂಗಡದವರು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾವ ಜಾತಿಯವರೋ ಆ ಜಾತಿಯ ನೌಕರರು ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಮಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಮುಂದಾದರೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮಾತಿಗೆ ಕಿವಿ ಕೊಡಬಾರದು, ಜಾತಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅಪೀಲು ಮಾಡಿದರೂ ಬೇಡದವರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಬೇಕಾದವರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ, ಬೇಡದವರನ್ನು ಅವರು ಯಾವ ಜಾತಿಯವರೇ ಆಗಲಿ ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಒಂದು ದೃಢವಾದ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ತುಕೋಳ್ ಸಲಹೆ ಪ್ರಕಾರ ಸೇಕಡ 50 ಭಾಗವಾದರೂ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೊಳಗಾದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಕಂಠಶೋಷಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಏನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸುಮ್ಮನೆ ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಮಾಷೆಗಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಮಾಡಿರುವ ಒಟ್ಟು ಭಾಷಣದ ಸಾರಾಂಶವೇನೆಂದರೆ 69-70ರಿಂದ ಮುಂದೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಯೋಜನೆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಗುರಿ ಯಾವುದಿದೆ ಎಂಬುದರ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂಬ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಮೊದಲು ಹೀಗೆ

ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು, ಈಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಇವರೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಎಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದರೂ ಅವರು ಒಪ್ಪುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಈಗ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ ಅದರಂತೆ ಮಾಡು ತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಏನೆ ಆಗಲಿ ಇಂದು ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಡೆಗೆ ಎಲ್ಲರ ಗಮನವೂ ತಿರುಗಿರುವುದು ಒಂದು ಸಂತೋಷದ ವಿಚಾರ. ಇದೇ ರೀತಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಆಗಬಹುದು. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಎಂಬುದು ನಿಷ್ಪ್ರಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು, ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನ ಕೊಡಬೇಕು, ಅದ್ವತೆ ಕೊಡ ಬೇಕು ಎಂದು ಈಗ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ವ್ಯವಸಾಯ ಯಾವ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇರಿಗೇಷನ್ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಇಷ್ಟು ಜಲಾಶಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಮೇಜರ್ ಇರಿಗೇಷನ್‌ಗೆ ಮತ್ತು ಮೈನರ್ ಇರಿಗೇಷನ್‌ಗೆ ಇಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ ದಲ್ಲಿರುವ ಇರಿಗೇಷನ್ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ಸ್ ಏನು, ನಾವು ಬೆಳೆಸಬೇಕಾದ ಪೊಟೆನ್‌ಷಿಯಲ್ ಎಂದು ಹೇಳುವುದೆಷ್ಟಿದೆ, ನಾವು ಕೊಡುವ ಹಣ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಪೋರ್ಷನೇಟ್ ಆಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾವು ಕೊಡುವ ಹಣ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ, ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪು ತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಒದಗಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ.

5-30 P.M.

ಮೇಜರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ರಿಸೋರ್ಸಸ್ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಮೊನ್ನೆ ಹಿಂದಿನ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಅನೌನ್ಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ರಿಸೋರ್ಸಸ್ ಇಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದುವರೆಗೂ ನಮ್ಮ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿಗೂ ಕೂಡ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಶರಾವತಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟರು, ಕೃಷ್ಣಾ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಕಾವೇರಿ ವ್ಯಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಲಾಶಯಗಳಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಏಕೆ ? ಒಂದು ಕಡೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಅತಿ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದಾಗ ಹಣ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಗೋವಾದಲ್ಲಿ ಎ. ಐ. ಸಿ. ಸಿ. ಸೆಷನ್ ಆಯಿತು ಅಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರ ವಾದ ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆಯಾಯಿತು. ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಪ್ರೈಮ್ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುರಾರ್ಜಿ ದೇಸಾಯಿಯವರು ಆ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಎಲ್ಲರೂ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದದ್ದೇ ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖೋತಾ ಆಗುತ್ತದೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಒಂದು ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಓದಿದ ಜ್ಞಾಪಕ ನನಗೆ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—50 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾತ್ರ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—12 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ನಮ್ಮ ಎಕ್ಸೈಜ್ ಬಾಬು ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ 50 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಅಂದರೆ ಆರೂವರೆ ಅಥವಾ ಏಳು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಆಯಿತು, ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ ಇಂಟ್ರೊಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ಏಳು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕೇಂದ್ರದವರು ಕೊಡಲಿ ಬೇರೆ ಬಾಬುಗಳಿಂದ ನೂರಾರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಏಳು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಮುರಾರ್ಜಿ ಭಾಯಿಯವರನ್ನು ಏಕೆ ಕೇಳಬಾರದು ? ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕು, ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದರೆ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆ ಇಲ್ಲ ? ದುಡ್ಡಿಲ್ಲವೋ ಅಥವಾ ಮನಸ್ಸು ಇಲ್ಲವೋ ! ಮಾತನಾಡುವುದು ಒಂದು ಮಾಡುವುದು ಒಂದು ಆಗಿದೆಯಲ್ಲಾ ! ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಲಾಶಯಗಳ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಅಥವಾ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್‌ನಿಂದ ಹಣ ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಒಂದು ಹೊಸ ನೀತಿಯನ್ನಾದರೂ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ನದಿಗಳು ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತವೆ, ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಹೋಗ ತ್ತಾ ಇದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಪೂರ್ಣ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ದೇಶಕ್ಕೆ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವಾಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್)

ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾಲದ ಕುರುಡು ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದು ಸರಿ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಜಲಾಶಯಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹಣ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಇದರಿಂದ ಏನು ಅನಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಇದು ನೀತಿರಹಿತ—ಬಾಹಿರ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಠಿಣವಾದೀತು—ವಾದ ಮಾತು ದಯವಿಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಬೇಕು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಲಾಶಯಗಳಿಗೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು ಏನೆಂದರೆ ಈ ಜಲಾಶಯಗಳ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ದಾಮೋದರ್ ವ್ಯಾಲಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಟೆನೆಸ್ಸಿ ವ್ಯಾಲಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಒಂದು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹಣ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಅಂತ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರು ಡಿಬೆಂಚರ್ಸ್, ಲೋನ್ಸ್ ಎತ್ತಿ ಹಣ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಬಹುದು ಏಕೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಶಿವಪ್ಪನವರಿಗೆ ಅದು ಕೇಳಿತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು "ಸರಿ, ಸರಿ, ಎಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯದೇ" ಅಂತ ಹೇಳಿದರು. ಎಂದರೆ ಯಾವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು? ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಇರಬೇಕೇ ಬೇಡವೇ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರು ನಾಳೆಯಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ, ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಆ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಮಾತು ಹೇಳುವುದು ಸರಿ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ, ಏನೆಂದರೆ ಅವರೇನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ ಪಾಪ, ಅಂತಹ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಎದುರು ಪಕ್ಷದ ಮುಖಂಡರು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದಲ್ಲ ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೂ ಕೆಟ್ಟದ್ದೇ, ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನೂ ಕೆಟ್ಟದ್ದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರಿಂದ ನಾಳೆಯಾದರೂ ಅವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಆ ರೀತಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡಿ ರೈತರಿಗೆ ದುಡ್ಡುಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಸಾಧ್ಯವೇ? ರೈತರ ಹತ್ತಿರ ಮೂರು ಕಾಸು ಇಲ್ಲ, ಹಣವೇ ಇಲ್ಲ, ಅವರನ್ನು ಏಕೆ ಸಾಲಗಾರರನ್ನಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಶಿವಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹಾರಂಗಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಕಟ್ಟುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ರೈತರು ಬಂದು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದರು ಅನ್ನುವಾಗ, ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಇದ್ದರೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಸಲಹೆಯಾದರೂ ಏನು ಎಂದರೆ: ಈ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಲಾಶಯಗಳ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದೇನೋ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಏನೆಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಆರ್ಥಿಕ ತತ್ವ ಇದುವರೆಗೂ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರವೇ ಅಲ್ಲ ಬೇರೆ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರವೂ ಕೂಡ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ ಏನಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಹೊಸ ನೀತಿಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೇಗೆ ಎಂದರೆ ಯಾವ ಒಂದು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಆಗಲಿ ಅದರ ಒಂದು ಆರ್ಥಿಕ ತತ್ವ ಏನು ಅದು ನೋ ಪ್ರಾಫಿಟ್, ನೋ ಲಾಸ್, ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು, ಪ್ರಾಫಿಟ್ ಮಾಡಬಹುದು ಆದರೆ ಲಾಸ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಎಕನಾಮಿಕ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ಏನಿರಬೇಕು 3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ನಾವು ಹಾಕಿದರೆ 8 ಅಥವಾ 9 ರೂಪಾಯಿ ಶೇಕಡ ಗಿಟ್ಟುವ ಹಾಗೆ ಇರಬೇಕು, ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಮೇನ್‌ಟೇನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಣಕಾಸು ಬೇಕು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಲಾಭ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕು, ನಷ್ಟವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಾಗಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಅದಂತಹ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನು ಹೇಗೆ ಡಿಬೆಂಚರ್ ಎತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ? ಯಾವ ಬ್ಯಾಂಕು ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ? ಲಾಸ್ ಆಗುವ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಹಾರಂಗಿ ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಹೇಮಾವತಿ ಯೋಜನೆ ಏಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಿ? ಹಾರಂಗಿ ಯೋಜನೆಗೆ 12 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಅಂದಾಜಾಗಿದೆ. ಕಟ್ಟಿ ಮುಗಿಯಬೇಕಾದರೆ 10 ವರ್ಷಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ 15 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ. ಹೇಮಾವತಿ ಪ್ರಾಜೆ

ಕ್ಟ್‌ಗೆ 20 ಕೋಟಿ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದಕ್ಕೆ 22 ಅಥವಾ 25 ಕೋಟಿ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ತುಂಗಭದ್ರಾಗೆ 32 ಅಥವಾ 33 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಆಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದರೂ ನೀರನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತನ ಹೊಲದ ಹತ್ತಿರ ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಭಾಕ್ರಾನಂಗಾಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನೂರಾರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚು ಆಗಿದೆ. ಯಾವ ರೈತ ನೇರವಾಗಿ ನೀರಿನ ಲಾಭವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೋ ಅವನಿಂದ ವಾಟರ್‌ರೇಟನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡಬೇಕು. ಹೇಮಾವತಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದೂಕಾಲು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ನೀರಾವರಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಈ ಒಂದೂಕಾಲು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಜಮೀನಿಗೆ ಯಾವ ರೈತರು ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ ? ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಡೆ ಹಣ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನಿಂದ ಲಾಭ ಎಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಬೋತ್ ಎಂಡ್ಸ್ ಮೀಟ್ ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಲಾಭ ನಷ್ಟ ಇಲ್ಲದ ರೀತಿ ಅದು ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈವೊತ್ತು ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಲೆವಿ, ಮತ್ತು ವಾಟರ್ ರೇಟ್ ಎಂದು ಹಾಕುತ್ತೀರಿ. ನಾವು ಯಾವುದಾದರೂ ಜಲಾಶಯ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಹಾಕುವ ಒಟ್ಟು ಖರ್ಚು, ಮೇಂಟೆನೆನ್ಸ್ ಚಾರ್ಜಸ್, ರೆಕರಿಂಗ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್, ಇಷ್ಟು ಹಣದ ಬಡ್ಡಿ, ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಖರ್ಚು, ಎಲ್ಲಾ ಇದರಿಂದ ಮೀಟ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ? ಇಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಭಾಗ ಇದರಿಂದ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಅಂದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಏನೂ ಸಿಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ತುಂಗಭದ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಷ್ಟು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬೆಟರ್ ಮೆಂಟ್ ಲೆವಿಯ ಮೂಲಕ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ಎರಡೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. 500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬೇಡಿ ಎಂದು ಒಬ್ಬರು, 300 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬೇಡಿ ಎಂದು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು. ಒಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದಾಮಾಷಾ ಪ್ರಕಾರ ಎಕರೆವಾರು ಹಂಚಿದರೆ ಒಂದೊಂದು ಎಕರೆಗೆ ಎರಡು ಅಥವಾ ಎರಡೂವರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರು ಇದ್ದೀರಿ. 500 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಹಾಕಿದರೆ ಕೊಡುವುದು ಕಷ್ಟವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾಳೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಬಂದರೆ, ಅವರು ಎರಡು ಸಾವಿರ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಜನರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೇ ? ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 100 ಅಥವಾ 150 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವಾಟರ್ ರೇಟ್ ಆಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ಮಾಡಿದ ಖರ್ಚು ವಾಪಸ್ಸು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸಾಕಷ್ಟು ಬಡ್ಡಿ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 25 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಕೂಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ವಿಷಯ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಶರಾವತಿ ವ್ಯಾಲಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಕೋಟಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಯೂನಿಟ್ಟಿಗೂ ಇಷ್ಟು ಎಂದು ಸೇಲ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನೀರಾವರಿ ಕೆಲಸ ಹಾಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜನರಲ್ ರೆವಿನ್ಯೂನಿಂದ ಒಂದು ಭಾಗ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಲೆವಿ ಹಾಕುವ ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗ ಬರುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಎಂಟೈರ್ ಪ್ರೋಪೋರ್ಷನ್ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಯಾವ ರೀತಿ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಲಾಶಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇವೋ ಅದನ್ನೇ ಈಗಲೂ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ರಿಸೋರ್ಸಸ್ಸನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದ ಹಾಗೂ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಹೋದಸಾರಿ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ನೀರಾವರಿ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕು, ಇರಿಗೇಷನ್ ವೆಲ್ಸ್ ತೆಗೆಸಬೇಕು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಹೊಸ ನೀತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಇರಿಗೇಷನ್ ವೆಲ್ಸ್ ತೆಗೆಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ನನಗೆ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಭಾಷಣದ ನಕಲು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲಿ. ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಒಂದು ಸಬ್ಸಿಡಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಒಂದು ಹೊಸ ನೀತಿ ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಅದನ್ನು ಓದಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟೆ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ. ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಈವೊತ್ತೂ ಕೂಡ ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ಹಣಸಹಾಯಮಾಡಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆಯೋ

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್)

ಅಂತಹ ರೈತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಲ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಒಂದೆರಡು ಎಕರೆ ಇರತಕ್ಕ ರೈತನಿಗೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮೂರು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಲೆನಾಡಿನಿಂದ ಬೆಟ್ಟದ ಸಾಲಿನ ಭಾಗ, ಮಲೆನಾಡು ಆಚೆ ಸಮುದ್ರದ ಕರಾವಳಿ, ಮಲೆನಾಡು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮೈದಾನ. ಮಲೆನಾಡು ಮತ್ತು ಬೆಟ್ಟದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಡೌನ್ಸ್ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ 100 ಅಡಿಗಳಷ್ಟು ಆಳ ತೆಗೆದರೂ ನೀರು ಸಿಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ರೈತನಿಗೆ ಭೂಮಿ ಎಫಿಷಿಯಂಟಾಗಿ ನೀರು ಬೇಗ ಅಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರ ಉಪಯೋಗ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆಂದರೆ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ರೈತರಿಗೆ ಸಾಲ ಹೇಗೆ ಸಿಕ್ಕೀತು ? ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಿಂದೆ ಸುಮಾರು 10, 20, 25, ಎಕರೆ ಜಮೀನುಳ್ಳವರಿಗೆ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಇರ್ರಿಗೇಷನ್ ವೆಲ್ಸ್ ತೆಗೆದು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಅವರಿಗೆ ಹಂಚುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಇದು ನಿಜವಾಗಿ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂಥ ವಿಚಾರ. ಹೋದವರ್ಷದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಎಷ್ಟು ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸಿದ್ದೀರಾ? ಹಿಂದಿನ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಎಷ್ಟು ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಇರ್ರಿಗೇಷನ್ ವೆಲ್ಸನ್ನು ತೆಗೆಸಿದ್ದೀರಾ ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ? ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟವಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೋ ಇಲ್ಲವೋ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.—1964ರಲ್ಲಿಯೇ ಫ್ಯಾಮಿನ್ ದುಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಇರ್ರಿಗೇಷನ್ ವೆಲ್ಸ್ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ತೆಗೆದಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ತೆಗೆದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಕಡೆ ? 10 ತೆಗೆಸಿದ್ದೀರಾ 100 ತೆಗೆಸಿದ್ದೀರಾ ? ಅಥವಾ 2 ತೆಗೆಸಿದ್ದೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.—ಬಾಗೆಪಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದಿದ್ದೇವೆ. ಕುಣಿಗಲ್ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—ನೀವು ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ನೀತಿ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅದನ್ನು ಏನು ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಡಿ. ಇನ್ನು ಮೇಲಾದರೂ ಮುಂದುವರಿಸಿ. ಇನ್ನು ಆರು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ 100 ತೆಗೆಸಿದ್ದೇವೆಂದು ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಡಿ. ಆಗ ನಾವು ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಸ್ವಾಮಿ.—ಬಸವಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ವೆಲ್ಲನ್ನು ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬಿ. ಡಿ. ಓ.ಗೆ 2 ಎಕರೆ ಇದೆ. ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ರೈತರಿಗೆ ಐದಾರು ಎಕರೆಗಳಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ .ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಾರಂಗಿ ಜಲಾಶಯದ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟುದಾರರು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಹೋದ ಸಾರಿ ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿರುವ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತಂದು ಅದನ್ನು ಇಂಟ್ರಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಿ ಹಾಗೆಯೇ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಾರಿ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಮಸೂದೆ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರ ಸಿಗಲೇ ಬೇಕು. ರೈತರು ಅಡ್ವಾನ್ಸಾಗಿ ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಲೆವಿ ಮೂಲಕ ಕಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಇರುವ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಜಲಾಶಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ 20 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ವಸೂಲು ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಕಾನೂನು ಇದೆಯೇ ಹೊರತು ಅದನ್ನು ಮುಂಗಡವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ, ಕಾನೂನು ಇಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯದು ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಜಮೀನನ್ನು ಒತ್ತೆ ಇಟ್ಟು ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನು ವಿಧಾಯಕ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾನೂನನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಅಭ್ಯಂತರವಿರಬಹುದು. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕಂಠಿಯವರು ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅವರದು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಭ್ಯಂತರವಿದೆ. ನಮ್ಮ ಬಿಜಾಪುರಕ್ಕೆ ಏನೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ, ಇದ್ದದ್ದು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಇರಲಿ, ನೀರು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸದಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಲ್ಲಿ ಇದೆಯೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೂ ಅವರು ಹಾಗೆಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಅದು ಅವರ ಇಷ್ಟ. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ

ನೀರು ಇದ್ದರೂ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ರೈತರಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ತುಂಗ ಭದ್ರಾ ನದಿಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ನೀರಾವರಿ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾದ ಮಾತು. ನೀರು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಸಾಕು, ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ರೈತರು ಮುಂದು ಬಂದು ಅವರೇ ಮುಂಗಡ ವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಥ ಜಲಾಶಯಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವೊತ್ತು ಹಾರಂಗಿ ಜಲಾಶಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ, ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವರು, ಅರಕಲಗೂಡು, ಕುಶಾಲನಗರ, ಹುಣಸೂರು ಕೆ. ಆರ್. ಪಟ್ಟಣ ಮೊದಲಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ರೀತಿ ಜನರೇ ಮುಂದು ಬಂದಿರುವಾಗ, ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿ, ಹಾರಂಗಿ ಜಲಾಶಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡ ಬೇಕು. ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ, ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಾಂಟ್ರವರ್ಸಿ ಬಂದು ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಬೇಕೋ, ಅಥವಾ ಕೆಳಗೆ ಕಟ್ಟಬೇಕೋ ಎಂದು, ತಕರಾರು ಬಂದು, ಕೊನೆಗೆ ಇಟ್ಟಿಮಡು ಎಂಬಲ್ಲಿ ಜಲಾಶಯ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಈ ಹೇಮಾವತಿ ಮತ್ತು ಹಾರಂಗಿ, ಇವೆರಡಕ್ಕೂ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಇದ್ದಾಗ ಎರಡೂ ಕಡೆಯೂ ಶಂಕುಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಹೇಮಾವತಿ ಪ್ರೊಜೆಕ್ಟ್ ಶುರು ಮಾಡಿಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ದರೆ, ಈಗ ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾರಂಗಿ ಜಲಾಶಯದಲ್ಲಿ ಏನಾಯಿತು ಎಂದರೆ, ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿ ದ್ದಾರೆ. ಅದೇನೋ ಅಲ್ಲಿನ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ಸಂಬಳಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ಹೇಮಾವತಿ ಕಟ್ಟಲು ದುಡ್ಡು ಇದೆ, ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನೀವು ಎರಡು ಪ್ರೊಜೆಕ್ಟನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ ? ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೀವು ಹೇಮಾವತಿ ಕಟ್ಟುವುದೂ ಬೇಡ, ಹಾರಂಗಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದೂ ಬೇಡ, ಮತ್ತು ಕಂಬದಕಡವನ್ನೂ ಕಟ್ಟುವುದೂ ಬೇಡ, ನೀವು 1924ನೇ ಅಗ್ರಿಮೆಂಟನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡರೆ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಇದ್ದಾಗ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರ, ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್‌ರು ಇದ್ದಾಗ ಮತ್ತೊಂದು ಸರ್ಕಾರವೇ ? ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ಏನೆಂದರೆ, ಎರಡಕ್ಕೂ ಯಾವಾಗ ಶಂಕು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ, ಅದರಿಂದ ಎರಡನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿರಲು ಕಾರಣವೇನು ? ನೀವು ಯಾವ ರೀತಿ ಒಂದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರೋ, ಆ ರೀತಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ದುಡಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ಅದಕ್ಕೂ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಇಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಹೇಳಬಹುದು, ಹಣವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಎರಡಕ್ಕಿಂತ ಒಂದೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು ವುದು, ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು. ಅಲ್ಲಷ್ಟು ಇಲ್ಲಷ್ಟು ಹಾಕುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅಂದರೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಹಾಕಿ ಫಲ ಪಡೆದು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಜಲಾಶಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಾಣು ತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಹಿಂದೆಯೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಈಗಲೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ, ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಇದ್ದಾಗಲೇ ಒಂದಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲು ಹಾಕಿ, ಒಂದೇ ಸಾಕು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಿತ್ತು. ಶಂಕುಸ್ಥಾಪನೆ ಹಾಕಿದ ಮೇಲೆ ಎರಡನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಇವತ್ತು ಏನು ಒಂದು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರೋ, ಅದು ನಮಗೆ ಅನುಮಾನವನ್ನು ತರುತ್ತಿದೆ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ 1974ನೇ ಇಸವಿಯೊಳಗೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಆಮೇಲೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆಯೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರವು ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿದೆ. 74ರ ಆಚೆಗೆ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಗ್ರಿಮೆಂಟಿನ ಅಡಚಣೆ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜಲಾಶಯಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಾದರೂ, ಕಷ್ಟವಾದರೂ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕು. ರೈತರು ಈಗಾಗಲೇ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಇವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಲಿಸಿ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ, ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಟರ್ಸ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಇದ್ದಾವೆ, ಆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಿಂದ ಕುಂಠಿತವಾಗಿ ನಡೆಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿವೆ. ನಮಗೆ ನಷ್ಟವೂ ಕೂಡ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ನಷ್ಟ ಆಗತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಣದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಖಾಸಗಿ ಉದ್ಯಮ ಸಾಹಸಿ ಗಳೊಡನೆ ಏನಾದರೊಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಿಂಜರಿಯುವಂತಿಲ್ಲವೆಂದು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಒಂದು ಹೊಸ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಸಾಧಕ ಬಾಧಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳ ಬಹುದು, ಆಗ ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ನಿಜ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಟರ್

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್)

ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಏನಿದ್ದಾವೆ, ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಹಾಕಿ ಪಾರ್ಟಿಸಿಪೇಟ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಏನಿವೆ, ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ನಿಂತು ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಹಣ ಸಹಾಯ ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಾದ, ರೆಮ್‌ಕೋ, ಮಂಡ್ಯ ಪೇಪರ್ ಮಿಲ್ಸ್, ಎಂ.ಎಸ್.ಕೆ. ಮಿಲ್, ಗುಲ್ಬರ್ಗ, ಕೆ.ಸಿ.ಟಿ. ಮಿಲ್ಸ್ ಮುಂತಾದುವುಗಳು ಏನಿವೆ, ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ, ಸುಮಾರು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ನಾವು ಏನು ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಮಂಡ್ಯ ಪೇಪರ್‌ಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ಅದರ ಮಾಲೀಕರು ಇವತ್ತು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಿಲ್ಲನ್ನು ಮಾರಿದರೂ ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಣದ ಅರ್ಧದಷ್ಟಾದರೂ ಬರುತ್ತದೋ, ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದು ಅನುಮಾನ. ಅದೇ ರೀತಿ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೆ. ಮಿಲ್ಲಿನ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟರು. ಇನ್ನೂ ಕೂಡ ಅದು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೋ ಎಂದರೆ, ಅದೂ ಇಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ಕೆ. ಸಿ. ಟಿ. ಮಿಲ್ಸ್, ಅದನ್ನು ಕೂಡ ಪುನರುದ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಏನು ಒಂದು ಕೋಆಪರೇಟಿವ್ ಸೆಕ್ಟರ್ಸ್ ಇದೆ, ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಅಲ್ಲಿರುವ ಕಾರ್ಮಿಕರಾದರೂ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅವರು ಸುಮಾರಾಗಿ ನಡೆಸಬಹುದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ರೆಂಕೋ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ 30 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಹಣ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸಿಲ್ಕ್ ಫಿಲೇಚರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಾ ಇರಬೇಕಾದರೆ ಬಹುಶಃ ಏನು ಕಾರಣಗಳು ಇರಬಹುದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

6-00 P.M.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಚನ್ನಯ್ಯ.—ಮಿಲ್ಕ್ ಡೈರಿ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಅದನ್ನು ಈಗ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಲೆಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಮಂತ್ರ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಮಿಲ್ಕ್ ಡೈರಿ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಯಿತು ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ. ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯೇ ತಪ್ಪೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದು ಇದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಟೀಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ರಚನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ಇದೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ತಮಗೂ ಮತ್ತು ಇದುವರೆಗೂ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಕೇಳಿದ ಅವರಿಗೂ ಅಭಿನಂದಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ (ಅರಕಲಗೂಡು).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದಂತಹ ಬಹುತೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನದಟ್ಟಾಗುವಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನಾನು ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇವೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನಾನು ನೀರಾವರಿ ಬಾಬಿನ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಚಿತವಾದ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಹೋದ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಆದಾಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಸೈಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದು ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ರಿವೈಜ್ ಆದಂತಹ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಸೈಡಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು 2 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಸೈಡ್‌ನಲ್ಲಿ 13 ಚಿಲ್ಲರೇ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖೋತಾವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಔಟ್‌ಸೈಡ್ ದಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಎನ್ನತಕ್ಕದ್ದರಲ್ಲಿ 63 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಇದೆ. ರೆವೆನ್ಯೂ ಸೈಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಲೋನ್ 9 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಇದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬೇಕಾದಂಥಾದ್ದು 51 ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಇದೆ. ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಸಾಲ ವಗೈರೆಗಳು 2 ಕೋಟಿ 80 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಇದೆ. ಒಟ್ಟು 63 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ರೆವಿನ್ಯೂ ಸೈಡ್‌ನಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ ಸೈಡ್‌ನಲ್ಲಿ 226 ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಾಲಗಳನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ 7¾

ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂತಹ ಸಾಲದ ಮರುಪಾವತಿಗೆ 41½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ, ಇನ್‌ಷ್ಯೂರೆನ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂತಹ ಸಾಲದ ಮರುಪಾವತಿಯ ಬಗ್ಗೆ 1½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟು ಸುಮಾರು 52 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಸೈಡ್‌ನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿ 11 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಲೋನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಅಡ್ವಾನ್ಸಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಕೊಡಬೇಕಾದಂಥಾದ್ದು ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಸೈಡಿನಲ್ಲಿ 26 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಆಗುತ್ತದೆ. ರಿಸೀಟ್ಸ್ ಸೈಡಿನಲ್ಲಿ 14 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು 12 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖೋತಾ ಬರುತ್ತದೆ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಸೈಡಿನಲ್ಲಿ ಔಟ್ ಸೈಡ್ ದಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಕೌಂಟ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವಂತಹ ಸರ್‌ಪ್ಲಸ್ 11 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಇನಿದೆ ಅದು ಲೋನ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್‌ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಡ್ಜಸ್ಟ್ ಆಗಿ ಸೆಟಪ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಖೋತಾ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಏನಿದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾರೀ ನೀರಾವರಿಗಾಗಿ 42 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಖೋತಾ ಸೇರಿಸಿ 55 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹುಶಃ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಥವಾ ರಿಜರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಓವರ್‌ಡ್ರಾಫ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಥವಾ ಮಾಯಾ ಮಂತ್ರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಹೇಗೆ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದದು. ಹೋದ ಸಾರಿ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. ಕಲೆಕ್ಷನ್ ಆಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರ ಐದು ಚಿಲ್ಲರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ 9 ಚಿಲ್ಲರೆ ಕೋಟಿಗೆ ಹೋಗಿದೆ. ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಲೆಕ್ಷನ್ 2—40 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ 6—19 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿದೆ. ಶ್ಯಾನುಭೋಗರಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ವಿಲೇಜ್ ಅಕೌಂಟೆಂಟರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ 4 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಈ ಸಾರಿ ಖರ್ಚು ಬಂದಿದೆ. ಒಂದು ದೇಶದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ಇವೊತ್ತು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಮುತ್ಸದ್ದಿತನ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಇರಬೇಕಾದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಭಾರಿ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿ. ಮುತುವರ್ಜಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಾತೆತ್ತಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣ ಇಲ್ಲ ಹಣ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನ ಅನ್ನ ಅನ್ನ ಎಂದು ಬಡಿದುಕೊಂಡರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ? ಶ್ಯಾನುಭೋಗರನ್ನು ತೆಗೆದು, ಅವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದು, ವಿಲೇಜ್ ಅಕೌಂಟೆಂಟರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಈಗಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಔಚಿತ್ಯವೇನಿತ್ತು ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಟ್ಟು ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮೊದಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನತೆಗೆ ಏನು ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳು ಇವೆ, ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ? ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನು ಕೂಗು ಇದೆ, ಯಾವುದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರವೋ ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಇವರು ಈಗ 10 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರನ್ನು ತೆಗೆಯತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಇವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇವೊತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಅನುಕೂಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾದಾಗ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಒಂದು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ಖರ್ಚು. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮನೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ; ಎನ್ನತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಹೇಳದೆ ಗತ್ಯಂತರ ಇಲ್ಲ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬಹುಶಃ 19 6 ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದರ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಹೋದ ಸಲಕ್ಕೂ ಈ ಸಲಕ್ಕೂ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಈ ವರ್ಷ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ 9 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಸಂತೋಷ. ಜನಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕು, ಅನ್ನವನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಪ್ರೋಗ್ರೆಸೀವ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಖರ್ಚು ಕೂಡ ಘನತರವಾಗಿ ಏರಿದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಇನ್‌ಕಂ ಸೈಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಹಣವನ್ನು ಮಿಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

(ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ)

ಇದರಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಕೃತವಾದುದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಬಜೆಟ್‌ನಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜ್‌ಗಳು, ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್‌ಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಕಾಲೇಜ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ತಡೆಯುವ ಬಗ್ಗೆ ಬಿಗಿ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದರೆ, ದಕ್ಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಕೆಲವು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹೆಲ್ತ್ ಬಗ್ಗೆ ನಾಲ್ಕೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. ರೂರಲ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಹಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಔಷಧಗಳೇ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿಸಿ ನನಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಖರ್ಚು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಹಾರ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ 42 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದರೆ ಕೇವಲ 14 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರಣ ಇದು ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರ ಕ್ಷೇತ್ರ ಎಂದು ಇರಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.—ಆ ರೀತಿ ಏನಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ.—ಅದೇ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಇದೇ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ 26 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದರೆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಸಹ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.—ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಪಕ್ಷದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ.—ನಾವುಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಹುಳುಕವನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣದಿಂದ ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಸಹ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಂಜಪ್ಪನವರನ್ನು ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಒಂದು ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ತೂಗಿ ಅದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಇವರು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಹಾರ ಕೆಲಸಗಳು ಅಲ್ಲ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪರಿಹಾರದ ಕೆಲಸಗಳು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ.—ಈ ಸರ್ಕಾರೀ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಕರ್ತವ್ಯಲೋಪ ಮಾಡಿ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಗಳಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಂಜಪ್ಪನವರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಡಿ.ಎಲ್.ಬಿ. ರೋಡ್‌ಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಶ್ರೀಮಾನ್ ದೇವೇಗೌಡರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ 35 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಡಿ.ಎಲ್.ಬಿ. ರೋಡ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಲಕ್ಕಪ್ಪನವರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ 5 ರೋಡ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನು ಹಾರಂಗಿ ಯೋಜನೆ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸಾಯುವವನ ಬಾಯಿಗೆ ಮೂರು ಕಾಳು ನೀರು ಬಿಟ್ಟರು ಎಂಬ ಗಾದೆಯಂತೆ ಈ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ 3 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಬಸಣ್ಣ ಎಂಬುವವರನ್ನು ಚೀಫ್ ಇಂಜನಿಯರ್ ಆಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಹಾರಂಗಿ ಡಿವಿಜನನ್ನು ವೈಂಡ್‌ಅಫ್ ಮಾಡುವಂತೆ ಆ ಡಿವಿಜನ್ನಿನ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡಿಂಗ್ ಇಂಜನಿಯರ್‌ಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅದೂ ಮಾರ್ಚ್ 15 ರೊಳಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಡಿವಿಜನನ್ನು ಸಮಾಧಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೀಸುವ ದೊಣ್ಣೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಸಾವಿರ ವರ್ಷ ಆಯುಸ್ಸು ಎಂಬ ಗಾದೆಯಂತೆ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ನದಿ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಒಂದು ರಿಸೋರ್ಸಸ್ ಕಮಿಟಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಟೆಕ್ನಿಕಲ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಮಿಟಿ. ಟೆಕ್ನಿಕಲ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ಸಭೆ ಸೇರಿದ್ದರು. ಯಾವ ಒಂದು ಟರ್ಮ್ಸ್ ಆಫ್ ರೆಫರೆನ್ಸ್ ಕೂಡ ಇಲ್ಲದೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಕಮಿಟಿ ನಡೆಸಿದರು, ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಮನೆಯ 42 ಜನ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಕೊಟ್ಟ ಸೂಚನೆ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೊನ್ನೆ ಕರೆದಿದ್ದರು. ಟರ್ಮ್ಸ್ ಆಫ್ ರೆಫರೆನ್ಸ್ ಇಲ್ಲದೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಯಾವ ರೀತಿ ಈ ಕಮಿಟಿಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಒಂದು ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಆರ್ಡರನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ಇನ್‌ಕ್ಯಾಮರಾ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ಇಂತಹ ಒಂದು ಸಭೆಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೋಗಿದ್ದು ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಈಗತಾನೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು, ಹಾರಂಗಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದ ಬಳಿ ಹಣವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಒದಗಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಆ ಪ್ರದೇಶದ ನಿಯೋಗವೊಂದು ಬಂದು ತಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆಯೆಂದು. ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಾರೂ ಆ ರೀತಿ ಬಂದಿರಲಾರರು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ 19 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇದೆ. ಈ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ಎಕರೆ ಹೊಂದಿರುವವರೇ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹವರು ಈಗಾಗಲೇ ಎರಡು ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹವರ ಹತ್ತಿರ ಯೋಜನೆ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಜಮೀನನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗೆ ಮಾರ್ಟ್‌ಗೇಜ್ ಮಾಡಿಸಿ ನಂತರ ಹಣವನ್ನು ಒದ್ದು ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಅವರಾಗಿಯೇ ಮುಂದು ಬಂದು ಕೊಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಹತ್ತಾರು ಎಕರೆ ಹೊಂದಿರುವವರು ಬೇಕಾದರೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಇಂತಹವರು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರು ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಕ್ಲಿಯರೆನ್ಸ್ ಇಲ್ಲದೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುವ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೂ ಸಹ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದಿರುವ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಕ್ಲಿಯರೆನ್ಸ್ ಕೂಡ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. It is the duty of the Government of India to finance our projects and also to give technical clearence. ಈ ಹಾರಂಗಿ ಯೋಜನೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಾಗ್ರತೆ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದರೆ ನಾಲ್ಕೂವರೆ ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ರಿಟರ್ನ್ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಕಡಿಮೆ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್. ಆಂಧ್ರದವರು ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸ್‌ನವರು ಈಗಾಗಲೇ ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೂ ಸಹ ಯಾವ ಒಂದು ಕ್ರಮವನ್ನೂ ಸಹ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಹಾರಂಗಿ ಯೋಜನೆ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದೇ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದಾದರೆ ಬಹುಶಃ ನಾವು ಚಳುವಳಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಭಾಗದ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟುದಾರರಿಗೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷದ 50 ಸಾವಿರ ಜನರು ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಕೇವಲ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅಸಹಕಾರ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಹೂಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಅಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕೊಡಗಿನ ಜನ ನೋಡಿ ಚೆಂಬು ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಒಂದು ಮಂದಗತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಅಲ್ಟಿಮೇಟಮ್‌ನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಚಳುವಳಿ ಹೂಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಧೋರಣೆ ಬರುತ್ತಿದೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ಇಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಮದ್ರಾಸು ಸರಕಾರದವರು ಮಾಡುವ ಒಂದು ಅನ್ಯಾಯದಿಂದ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮದ್ರಾಸು ಸರಕಾರದವರು ಇರುವ ಅಗ್ರಿಮೆಂಟನ್ನೂ ಮೀರಿ ಅವರು ಎಲ್ಲ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಕ್ಲಿಯರೆನ್ಸ್ ಕೂಡ ಇನ್ನೂ ಕೇಂದ್ರದವರು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ.

You must ask them to explain. Can they have different standards to deal with different people ?

ಮದ್ರಾಸಿನವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸಗಳಿಂದಾಗಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗಬದ್ಧವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗಿಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಇದರಿಂದೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕಾವೇರಿ ರೈಟ್ಸ್‌ಗಳು ಇಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಇದರಂತೆ ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಯ ರೈಟುಗಳೂ ಆಗುತ್ತಿವೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ)

How can they discriminate from State to State ? With these words I conclude my speech.

†ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ (ಸಾಗರ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, 213.26 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯ ಮತ್ತು 226.48 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವೆಚ್ಚ ತತ್ಫಲವಾಗಿ 13.22 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖೋತಾ ಕಾಣಿಸಿರತಕ್ಕ ಆಯುವ್ಯಯದ ಅಂದಾಜು ಪತ್ರವನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಒಂದು ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಒಂದು ಖೋತಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವಾಗ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕ ಋಣ ಬಾಧೆ ಹಾಗೂ ಏನು ಅಸೆಟ್ಸ್‌ಗಳಿರುತ್ತವೆ ಆ ಆಸ್ತಿಗಳ ಸ್ವರೂಪ ಹಾಗೂ ಆದಾಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಹು ಕಟುವಾದ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಅವರ ಭಾಷಣವನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಮತ್ತು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ಸಚಿವರಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ. ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನಾನೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಯಾವ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕವಾದ ಸಲಹೆಗಳು ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಬಾರದೆ ಇದ್ದುದ್ದು ವಿಷಾದಿಸತಕ್ಕ ಒಂದು ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಈವೊತ್ತು ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ರಾಜ್ಯದ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಇತಿ ಮಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ಮಿತಿಯೊಳಗೆ ಇರುವಾಗ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನು ಉತ್ತಮವಾದ ಅರ್ಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಂದ್ರಜಾಲ್ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಕೂಡದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಇನ್ನೂ ಪ್ರಾಫಿಟಬಲ್ ಆಗಿ ಮಾಡಲು ಏನಾದರೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಸೋಷಿಯಲಿಸಂ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ ಅಂತಹ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ವ್ಯವಹಾರಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಾಗ್‌ಮ್ಯಾಟಿಕ್ ಆಗಿ ಸೂಚನೆ ಕೊಡದೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈವೊತ್ತು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಲ ಮಾಡಬಾರದು, ದೇಶದ ಜನರ ಮೇಲೆ ಹೊಸ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಕೂಡದು ಎಂದರೆ ಈ ದೇಶದ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ? ಸರಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಅರ್ಥ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ರೂಢಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾಡುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಅಡ್ಡಿ ತಡೆಗಳು ಮುಂದೆ ಬರಬಹುದು. ಈಗ ಟ್ಯಾಕ್ಸು ಹಾಕಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರಬಹುದು ಒಂದು ಕಡೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ಅವರು ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರ್ ಸೆಕ್ಟರಿನಲ್ಲಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸು ಹಾಕಲು ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ತಪ್ಪು ಅರ್ಥ ಬರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಬೇಡಿ ಎಂದಲ್ಲ. ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಸಾಲದ ಹೊರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾಲದ ಬಡ್ಡಿಗೇ ನಮ್ಮ ಹಣ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ.—ಸಾಲದ ಬಗೆಗೆ ಮತ್ತು ಆದರ ಮರುಪಾವತಿ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಮರು ಪಾವತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರೇ ಡೆಟ್ ಸರ್ವಿಸಸ್ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಲಾರ್ಮಿಂಗ್ ಆಗಿ ಇದೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಯಾವುದೋ ಮುರುಕು ಬಿಲ್ಡಿಂಗುಗಳಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಲಕ್ಷ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಅಯಶಸ್ವೀಯಾದೀತು. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಇಂತಹ ಅಂಕಿಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ತೆಗೆದು ಹೇಳಿದರೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಡೆಟ್ ಸರ್ವಿಸಸ್‌ನಲ್ಲಿ 397.25 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಇದೆ

ಮತ್ತು ಅದೇ ರೀತಿ ಅಸೆಟ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸುಮಾರು 484.65 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಇದೆ. ಅಸೆಟ್ಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳು ಸರಕಾರದ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಮತ್ತು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹೈವೇಸ್‌ಗಳು ಹಾಗೂ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಗವರ್ನಮೆಂಟು ಬಿಲ್ಡಿಂಗುಗಳು ಇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಬಡ್ಜೆಟ್ ಮೆಮೊರ್ಯಾಂಡಂನಲ್ಲಿರುವ ಪುಟ 329 ರಿಂದ 330 ರ ವರೆಗೆ ತಾವೇ ಓದಿ ನೋಡಿ, ತಮಗೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ.—ಸಾಲದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿದೆ. ಒಂದು ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಸಾಲದ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ಸುಧಾರಿಸ ತಕ್ಕದ್ದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಜನರ ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಅಥವಾ ವಿವಿಧ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ ಹಾಗೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಇದೊಂದು ವಿಷ ವೃತ್ತ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ವಿಷಸ್ ಸರ್ಕಲ್ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಹುಚ್ಚು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರತು ಮದುವೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮದುವೆ ಆಗದ ಹೊರತು ಹುಚ್ಚು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂತಾಗಿದೆ. ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಯಾವುದೇ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡು ವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಹಣದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ವಿಷ ವೃತ್ತವನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾದಾಗ ಸಾಲ ಮಾಡುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾದೀತು. ಸರಿಯಾದ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಲ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಸರಿ ಯಾಗಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಅಂತಹ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಸಾಲದ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಸಂತೃಪ್ತಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ಒಂದು ದುಂದುಗಾರಿಕೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಏನೂಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ಹೇಳಿದುದು ವಾಸ್ತವಾಂಶವಲ್ಲವೆಂಬ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

6–30 P.M.

ಈಗ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷಪಡಬೇಕಾದ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಏನೆಂದರೆ ದಿ ಎಕ್ಸಿಸ್ಟಿಂಗ್ ಲೆವಲ್ ಆಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥಾ ತೆರಿಗೆಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ನಮ್ಮ ಆದಾಯ 200 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಜಾಸ್ತಿ ಹೋಗಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಮತ್ತು ಈಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕಲೆಕ್ಷನ್ ಮಟ್ಟದ ಪ್ರಕಾರ ಇಂಪ್ರೂ ಮಾಡಬಹುದು. ಆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದುದು ಮತ್ತು ಸಂತೋಷಕರವಾದ ವಿಚಾರ. ಈಗ ಇರುವಂತೆ 13 ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ರೂಪಾಯಿಯ ಖೋತಾವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಎಕ್ಸಿಸ್ಟಿಂಗ್ ಲೆವಲ್ ಆಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸೇಷನ್ ಒಳಗೆ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳು ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮೂಲಕ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅವಕಾಶವೂ ಇದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನೂ ನೇಮಿಸಿದ್ದಾರೆ ಶ್ರೀ ಭೂತಲಿಂಗಂ ವರದಿಯ ಸಲಹೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇರುವಂಥ ಟ್ಯಾಕ್ಸೇಷನ್ ಸ್ಟ್ರಕ್ಚರ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಲು ಅಥವಾ ಹೊಸದಾಗಿ ಯಾವ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ನೋಡಿದರೆ ಏನು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬರಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಸೂಚನೆ ಇದೆ.

"There is very little scope for getting substantial revenue from direct taxation. Large investments have been made in the rural sector by way of large, medium and minor irrigation projects, irrigation wells, soil conservation, facilities of modern agricultural practices like supply of good seeds, fertilisers, tractors, rural electrification, etc. Supply of pumpsets and energising them have also contributed considerably to agricultural production. There is no doubt about the fact that all

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ)

these measures have generated considerable wealth and a section of agriculturists who have benefited to the maximum have almost escaped the proper incidence, incidence of taxation and their contribution to domestic savings is negligible. Since 1967 there has been an unhealthy tendency in several States to forego existing source of revenue and take certain expensive measures to earn easy propularity. This, apart from worsening the financial position of those States, will create problems for other States. If our object is to improve the economic condition of the people through planned development, it is inevitable that we must raise maximum possible resources and also educate the people to pay for the services rendered."

ಈ ವಾಕ್ಯಗಳು ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಸೂಚನೆ. ಈ ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯೊಳಗೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಏನು ಇದ್ದಾರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಎಂದು ತೆರಿಗೆಯ ಭಾರ ಬೀಳುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕರ ವಿರೋಧ ಇರುವುದು ನಿಜ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ದೃಷ್ಟಿಗಳಿವೆ. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಭಾರ ಹೊರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಮತ್ತು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಇದರಮೇಲೆ ಜೀವನ ಮಾಡಲು ಕಷ್ಟ ಇರುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿ ಹಣ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಹೇಳಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರಬಲವಾದ ವಿರೋಧವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕಂಥವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾವಂತರೇ ಅಲ್ಲ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಈ ಕಿರುಕುಳದ ಬಾಧೆ ವಿಪರೀತವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯದ ವರಮಾನದಕ್ಷೇತ್ರದ ಮೇಲೆ ಏರಿಸುವಾಗ ಅದರ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾದ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ತೆರಿಗೆಹಾಕಬೇಕಾದರೂ ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕಿರುಕುಳ ಆಗದೇ ಇರತಕ್ಕಂಥ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ತರುವಂತೆ ಯೋಚಿಸಬೇಕು ಎಂದು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ವೇತನ ಆಯೋಗದ ಶಿಫಾರಸ್ಸನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಈ ವರ್ಷ 22 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ 3–3¼ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಡಿ.ಎ., ಎಚ್.ಆರ್.ಎ. ಸಿ.ಸಿ.ಎ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನ ಅಂದಾಜಿನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಆರ್ಥಿಕ ಆಯೋಗದವರು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಏನು ಇದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನೂ ಕೂಡ ಆರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಕೂಡಿ ಬರುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಅವಾರ್ಡ್‌ನಿಂದ ಬರುವ ಸಹಾಯ ಏನು ಇದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮೀಷನ್ನಿನಿಂದ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಆಯೋಗದವರು ತಮ್ಮ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ, ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ, ನಮ್ಮ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ, ಯಾವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ಕೂಡ ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಆರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರು ತಮ್ಮ ಉತ್ತರದಲ್ಲಾದರೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಆಯೋಗದವರು ಕೆಲವು ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳನ್ನು ಖೋತಾ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು 5 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಲ್ಲಿ 20 ಪರ್ಸೆಂಟು ಖೋತಾ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದಲ್ಲದೆ ಆಡಳಿತದ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆಡಳಿತದ ಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಈಗ ಇರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಒಂದು ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಬೌಂಡ್ ಆಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಏನಾದರೂ ಒಂದು ರೆಪ್ರೆಸೆಂಟೇಷನ್ ಸಲ್ಲಿಸಿದರೆ

ರೆವಿನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದೊಂದು ಮಟ್ಟದಲ್ಲೂ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಹೋಗಿ ಬರಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಬೌಂಡ್ ಆಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಏನು ಒಂದು ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ, ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಖೋತಾ ಇವುಗಳನ್ನು ಖಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ರಾಜ್ಯದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಒಂದು ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿರುವುದು ಈ ಒಂದು ಬಡ್ಜೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಂಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟೇ ಲುಕ್ಸಾನು ಆದರೂ ಕೂಡ ಇದೇ ರೀತಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕೈ ಖರ್ಚಿನಿಂದ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೇ, ಅಥವಾ ಈವೊತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕೇ ಎನ್ನುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸ್ ರಾಜ್ಯ ಏನು ಒಂದು ಈವೊತ್ತು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ಟಾರಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಡೆವಲಪ್ ಮಾಡಿದೆ. ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸ್ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಆರ್. ವೆಂಕಟರಾಮನ್‌ರವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸಿದ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಕ್ಷೇತ್ರ ಒಂದು ಬೆಳವಣಿಗೆ ಆಗಿ ಅದರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಹೆಚ್ಚಳವನ್ನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದೆ.

ಈವೊತ್ತು ಸಮಾಜವಾದ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಮಾತನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ಲುಕ್ಸಾನಾದರೂ ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಸಮಾಜವಾದವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅರ್ಥ ಸಚಿವರು ಪರೋಕ್ಷವಾದ ಧೋರಣೆಯಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಆ ಸೂಚನೆ ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕವಾದುದು ಎಂದು ಅದನ್ನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ ಅಂಥ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಖಾಸಗಿ ಉದ್ಯಮಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡತಕ್ಕುದು, ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡತಕ್ಕುದು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ, ತಪ್ಪಾದ ಕೆಲಸವಾಗಲಾರದು ಏಕೆಂದರೆ ಈವೊತ್ತು ನಾವು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಿ ಯಂತ್ರದ ಮೂಲಕ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಈ 20 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇರುವಂಥ ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರ ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ, ಜಟಿಲವಾದ, ಲಾಭನಷ್ಟ ಪ್ರತಿದಿವಸದ ವ್ಯವಹಾರ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅವ್ಯವಹಾರಿಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯವಾಗಿ ವೆಚ್ಚ ಹೆಚ್ಚತಕ್ಕದ್ದು ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಹೆಚ್ಚಳ ಬಹುಶಃ ಅಗಾಧವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆಯಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಈವೊತ್ತು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಡಿಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಈವೊತ್ತು ನಿರುದ್ಯೋಗದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಫಸ್ಟ್‌ಕ್ಲಾಸ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಗ್ರಾಜುವೇಟುಗಳು ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂದರೆ ನಿರುದ್ಯೋಗದ ಪ್ರಮಾಣ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಕಳೆದ ಸಾರಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ವಸ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ 'ಇಂಡಿಯಾ ಓವರ್ ಟೂ ಡಿಕೇಡ್ಸ್' ನೋಡಲು ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಸ್ನೇಹಿತರು, ಫಸ್ಟ್‌ಕ್ಲಾಸ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಗ್ರಾಜುವೇಟ್ಸ್ ಸಿಕ್ಕಿದರು. ಬಹುಶಃ ಅವರೂ ನೋಡಲು ಬಂದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ ಇತ್ತು. ಕೊನೆಗೆ ಬಹಳ ವಿಷಾದಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು, ಅವರು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣದಿಂದ ದಿವಸಕ್ಕೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಕೂಲಿ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು. ಇಂಥ ಪದವಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದೂ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ದೋಷದ ಕಡೆಗೆ ಬೆಟ್ಟುಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿದ್ಯಾವಂತ ಯುವಜನರಲ್ಲಿ ಸಹನೆ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತಾಳ್ಮೆ ಇಲ್ಲದೆ ತಾಳ್ಮೆಗೆಟ್ಟು ದೇಶದ ತುಂಬ ಅಶಾಂತಿ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ದೇಶದ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ನಷ್ಟ ಮಾಡುವಂಥ ಸತತವಾದ ಚಳುವಳಿ ದೊಡ್ಡ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ಜಾಡ್ಯದಂತೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಬರೀ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ)

ಸಾಲದು. ಅದರ ಕ್ವಾಲಿಟಿ ಇಂಪ್ರೂವ್ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಬಜೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರುವುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಸ್ಟ್ರೀಮ್‌ಲೈನ್ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿರುವವರು ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿ ಅಲೆದಾಡದೆ ಇರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣ ವಾಗಬೇಕು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೃಢವಾದ ಜೀವನದ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವಂಥ ಸತ್ಪ್ರಜೆಯಾಗುವಂಥ ಕ್ರಮವನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಇನ್ನೂ ತಡ ಮಾಡಿದರೆ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಇರುವ ವಿಚಾರವಾದೀತು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳು. ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಶಾಶ್ವತವಾದ ನೀರಾವರಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಆದಷ್ಟೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು. ಶಾಶ್ವತವಾದ ನೀರಾವರಿಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ನೀರಾವರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸಾಧ್ಯವಿರುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಬಹಳ ಕನಿಷ್ಠ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಭಾರಿ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಹಣವಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮತ್ತು ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್—ತನ್ನ ಅವಾರ್ಡ್ ಕೊಡುವುದಿದೆ—ಅದು ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಗಮನಿಸದೆ ಹೋದರೆ ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಅದನ್ನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಕೆಲವೊಂದು ಭಾರಿ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೃಷ್ಣ ಬೇಸಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕಾವೇರಿ ಬೇಸಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳಿಗೆ ಅವರು ನೆರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಕೂಡ ಕೆಲವೊಂದು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮುಂಗಡವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಡುತ್ತಿವೆ. ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿ ನೀರಾವರಿ ಜಮೀನುಗಳ ಹೆಚ್ಚಳವನ್ನು ನಾವು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ನಮಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ನೆರವು ನೀಡುವ ರೀತಿ ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿರುವ ಒತ್ತಡವನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವತ್ತಿಗೂ ದೃಢವಾದ ಪ್ರೈಸ್ ಪಾಲಸಿ ಇಲ್ಲ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಮೇಜ್ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿದರು· ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಬೆಲೆ ಕಡಮೆಯಾಯಿತು. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಡೆಫಿಸಿಟ್ ಪ್ರೈಸ್ ಪಾಲಸಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರ ಬೆಳೆದುದಕ್ಕೆ ಆಗತ್ಯವಾದ ಪ್ರೈಸ್ ಸಪೋರ್ಟ್ ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಏನು ಚೈತನ್ಯ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ ಅದು ಬಹಳ ಬೇಗನೆ ನಿರುತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ ತಿರುಗಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಶಂಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವುದು ಬಹಳ ವಾಸ್ತವಿಕವಾದ ವಿಚಾರ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕೆಲವೊಂದು ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಜ್‌ನಿಂದ ಸ್ಟಾರ್ಚ್ ತಯಾರಿಸಲು ಒಂದು ಸ್ಟಾರ್ಚ್ ಫಾಕ್ಟರಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೂಡ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಯಾವ ಊರೂ ಕೂಡ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಅನುಕೂಲ ಆದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದು ಹೋಗಬೇಕು ಎನ್ನುವದೃಢ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅರ್ಥ ಸಚಿವರನ್ನು ಬಹಳ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಆದಷ್ಟು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ನೀರನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದಕ್ಕೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರವಾದ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ರೂರಲ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಫಿಕೇಷನ್ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಈವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಬೇಕು ಎಂದು ಆದರೆ, ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎಂದಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ರೂರಲ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಫಿಕೇಷನ್ ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಮದ್ರಾಸು ಸರಕಾರ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿದೆ ಆ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ಎದುರಿಗೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಇಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆಶಿಸಿ ಇಷ್ಟು

ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಈವರೆಗಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ, ಆಹಾರದ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿರುವ ಆದ್ಯತೆ ಮುಂತಾದುವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ ಮತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂದು ತೆರಿಗೆ ಪರಿಸ್ಥಿಯೇನಿದೆ, ಜನರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವ ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರಗಳು ವಾಸ್ತವಿಕವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ, ಈಗಿರುವ ಕಠಿಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಶಾಮಣ್ಣ (ಬೆಂಗಳೂರು ಕೋಟೆ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಿನ್ನೆಯ ದಿನ ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ಸಚಿವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರುವ ಈ ಆಯವ್ಯಯಪಟ್ಟಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಇದು ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ತಯಾರಿಸಿರುವ ವಿಂಡೋ ಡ್ರೆಸ್ಡ್ ಬಜೆಟ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ದಿವಾಳಿತನದ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಒಂದು ನಾಜೂಕಾದ ಬಜೆಟ್ಟನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸುಖೀರಾಜ್ಯವನ್ನೊದಗಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವವರು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಸುಖವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅಕ್ಕಿ, ಗೋದಿ, ರಾಗಿ, ಮುಂತಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಏರುತ್ತಿದೆ, ಸಕ್ಕರೆ, ಕಾಫಿ, ಟೀ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಬೆಲೆಯೂ ಏರುತ್ತಿದೆ. ಬಟ್ಟೆಬರೆಗಳ ವಿಚಾರ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೇ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಲ್ಲ ಪ್ರಯಾಣದ ವೆಚ್ಚ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಏರುತ್ತಿದೆ, ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ 46 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖರ್ಚು ಉಚಿತ ಶಿಕ್ಷಣ, ಆದರೆ ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವೆಚ್ಚವೆಷ್ಟು, ಎಂಬುದು ಅದರ ಬಿಸಿ ತಗಲಿರುವ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡದಿರುವ ಈ ಬಜೆಟ್ಟನ್ನು ಹೇಗೆ ಸ್ವಾಗತಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಸುಮಾರು 13 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖೋತ ಇದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ನೌಕರರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯ ಮತ್ತಿತರ ಸೌಕರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ 3.25 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಏನು ಬೇಕು ಅದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ ಸುಮಾರು 16.5 ಕೋಟಿ ಖೋತ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಪ್ಲಾನ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಹಾಗೆ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೇಡಿಕೆ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ವರಮಾನವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಈಗಲೇ 30 ಕೋಟಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಖೋತ ಇದ್ದರೆ ಇದುಸರಿಯಾದ ಬಜೆಟ್ಟೇ ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಎಷ್ಟೋ ನನ್ನ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಿತ್ರರು ಸಾಲಸೋಲಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಖರ್ಚಿನ ಬಗ್ಗೆ ವಾದಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ಈಗ ಇರುವ ಸಾಲಗಳಿಗೆ ಸುಮಾರು 20 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಹೆಡಂಭೂತವಾದ ನೌಕರರ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಡುವ ಬಡ್ಡಿ, ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಖರ್ಚು ಏರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆಡಳಿತ ಯಾವ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಇದು ಮಾಮೂಲಿ ಬಜೆಟ್. ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದನ್ನು ಇಟ್ಟು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕೀಕಮಕ್ಕಿ ಬಜೆಟ್ ಇಟ್ಟು ವ್ಯವಹರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಸಂತೋಷ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಅಮೂಲ್ಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹಿಂದೆ ಕೊಟ್ಟ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಗಮನಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ವಿವರ ಯಾವುದೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. 45 ದಿನ ಬಜೆಟ್ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಡಿಮ್ಯಾಂಡುಗಳಿಗೆ ಅಂಗೀಕಾರ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ, ಇಷ್ಟು ಹೊರತು ಸದಸ್ಯರು ಮಾಡಿರುವ ಸಲಹೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಇದು ಶೋಚನೀಯ. ಬೇರೆಬೇರೆ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಈಗ ನಾನು 15 ಲಕ್ಷ ಪ್ರಜೆಗಳಿರುವ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನಾಗರೀಕರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನೀರು ಸರಬರಾಜಿಗೆ ಸುಮಾರು 194 ಲಕ್ಷ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ರಿವೈಜ್ ಮಾಡಿರುವ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಬಾಬಿಗೆ 22.32 ಕೋಟಿ ಬೇಕು. 194 ಲಕ್ಷದಂತೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನೀರು ಯೋಜನೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಲು 10 ವರ್ಷ ಬೇಕು. ಈಗ ಒಪ್ಪಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹಣಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿ ಸಹ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ 5 ಕೋಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. 10 ವರ್ಷ ಕಾಲ ತಡಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಾಗರೀಕರು ಬಹಳ ತೊಂದರೆಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಹೋದ ವರ್ಷ ಮಳೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದುದರಿಂದ ಈಗ ನೀರಿದೆ. ಮಳೆ ಬಾರದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಈ ಅಧಿವೇಶನ

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಶಾಮಣ್ಣ)

ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂದುಮುಂದು ನೋಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. 15 ಲಕ್ಷ ಪ್ರಜೆ ಇರುವ 46 ಚದರ ಮೈಲಿ ಇರುವ ದೊಡ್ಡ ನಗರ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ನೀರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಆಲಸ್ಯಮಾಡಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಮೆಚ್ಚತಕ್ಕ ವಿಚಾರವಲ್ಲ. 1970 ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲಸ ಷುರುವಾಗುತ್ತದೆ, ಹಿಂದುಮುಂದು ನೋಡಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಆರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ನಗರದ ಬಗ್ಗೆ ಅಲಕ್ಷ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಬಹಳವಾಗಿ ಟೀಕೆಗೆ ಒಳಗಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಲಾಲ್‌ಬಾಗ್ ಮತ್ತು ಕಬ್ಬನ್‌ಪಾರ್ಕ್ ಉತ್ತಮಪಡಿಸಲು ಹಣ ಒದಗಿಸಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಈ ಉದ್ಯಾನಗಳ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಒತ್ತುವರಿ ಮಾಡಿ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ ಜಾಗ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕು, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಮ್ಯೂಸಿಯಂ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಓಪನ್ ಸ್ಪೇಸ್ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇರುವ ಜಾಗ ಕಡಮೆಯಾಗುವುದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅಂದವೂ ಕೆಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪಾರ್ಕುಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಂಗಲೆಗಳಿಗೆ ಜಾಗವಾಗಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಒತ್ತುವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ ಪಾರ್ಕುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯಕ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಪಾರ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ತೋಟಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಬೇಕು. ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರನ್ನು ಗಾರ್ಡನ್ ಸಿಟಿ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಅದಕ್ಕೆ ಚ್ಯುತಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ಸ್ ಕಮಿಟಿ ನೀರಿನ ರಿಯಾಯಿತಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ಸಲಹೆಮಾಡಿದೆ, ಉಚಿತ ನೀರು ಸರಬರಾಯಿ ಮತ್ತು ದರದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಚೌಕಾಸಿ ಮಾಡಿ ರಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವಂದನೆಗಳು. ಆದರೆ ಈ ರಿಯಾಯಿತಿಗೆ ರೆಟ್ರಾಸ್‌ಪೆಕ್ಟಿವ್ ಎಫೆಕ್ಟ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಕೊಡುವ ವರೆಗೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನೀರಿನ ರಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ರಿಟ್ರಾಸ್‌ಪೆಕ್ಟಿವ್ ಎಫೆಕ್ಟ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಬೇಕು.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈಗ ಒಂದು ವಿಷಯ ಸದಸ್ಯರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಒಂದು ವಸ್ತುಪ್ರದರ್ಶನ ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಉದ್ಘಾಟಿಸುತ್ತಾರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಭೆಯು ಮುಗಿದು ಮತ್ತೆ ಸಭೆ ನಾಳೆ ಒಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಸೇರುವುದು.

The House adjourned at Seven of the Clock to meet again at One of the Clock on Wednesday, the 26th February 1969.

WD 12380—GPB—600—16-6-1969